

KOMMUNISTISK POLITIK

*LIGESOM DET ØVRIGE BRØD
SKAL RETFÆRDIGHEDENS BRØD
BAGES AF FOLKET
RIGELIGT, SUNDT, DAGLIGT
BERTOLT BRECHT*

Nr. 21

9. årg.

2005

**28. oktober -
10. november**

Støttepris 12 kr.

TEMA: MANDEN MED HÆTTEN

Unionen drøner derudaf s. 2 ● Haarderficering s. 3 ● Stjernekrig DK s. 4 ●
EU vil påtvinge Danmark nyt strafsysteem s. 6 ● Nedslidning s. 8 ●
FN-dagen: Flaget på halv... s. 10 ● Sejle op ad åen s. 11 ●
Annisette og Thomas Koppel: 'Vi hilser retssagen mod Fogh & Co.' s. 12 ●
Anklagen mod Fogh og Co. s. 14 ● Irak: Massiv støtte til væbnet modstand s. 16 ●
Manden fra Abu Ghraib s. 18 ● Debat s. 22 ● Dansk fagbevægelse i kviksand s. 24

Unionen drøner derudaf - uden forfatning

KOMMUNISTISK POLITIK

Hvis der var nogen, der troede, at de franske og hollandske Arbejderes stærke Nej til unionsforfatningen betød, at unionsopbygningen ville blive sat i stå, i det mindste midlertidigt, kan de godt tro om igen. Unionen drøner derudaf – uden forfatning og på trods af den massive modstand, som både er blevet demonstreret ved stemmeurnerne og på gaderne.

Det er kun det formelle – forfatningsteksten – der er blevet lagt på køl i nogle år. Og den vil utvivlsomt genopstå i en lidt ændret skikkelse, når tiden bedømmes inde. I mellemtiden tages der masser af andre nye skridt i opbygningen af unionen og udvidelsen af dens funktioner.

Unionen er, desværre, sprællevende og fylder mere og mere i vores tilværelse.

Isidste uge afsagde EF-domstolen en kendelse, der kan få meget stor betydning. Den besluttede nemlig, at ikke de enkelte lande og deres regeringer og parlamenter, men alene selvste EU-kommissionen kan fastlægge strafammer og –regler for en række overtrædelser af (EU)-lovgivning. Den konkrete sag drejede sig om miljøovertrædelser – men dens afgørelse er 'principiell' og vil have konsekvenser på en lang række områder, såsom det indre marked, landbrug, konkurrencepolitik, miljø og ligestilling. Og dermed som konsekvens også hele arbejdsmarkedet.

Sagen var anlagt af EU-kommissionen imod regeringerne – og EU-domstolen gav altså EU-systemet medhold og benyttede lejligheden til at udvide dets beføjelser betragteligt.

Faktisk dømte den efter bestemmelser indeholdt i den forkastede forfatning. Selv det EU-begejstrede danske justitsministerium har i et notat måttet indrømme, at afgørelsen har omfattende konsekvenser og betyder nye væsentlige indskrænkninger af danske selvbestemmelse.

Et andet retslokale foregår en sag, som er ikke mindre end en bombe under det danske og nordiske overenskomssystem. Det er en sag som udspringer af en svensk arbejdskamp mod brugen af udenlandske bygningsarbejdere, som ikke havde svenske overenskomster. Derfor aktionerede svensk fagbevægelse og fik det konkrete byggeri stoppet, men blev til gengæld slået for unionsretten.

På forhånd tilkendegav den irske kommissær på arbejdsmarkedsområdet McCreavy, at den nordiske aftale model strider mod EU-systemet med en erklæring om, at "den skandinaviske type af kollektiv-aftaler er i modstrid med EU's lovgivning om arbejdskraftens frie bevægelighed".

Sagen har vakt stor uro og blev taget op i en debat i EU-parlamentet i begyndelsen af denne uge. Kommissionsformand Barroso snakkede udenom og tog ikke afstand fra sin kommissær. Det fik Folkebevægelsen mod EU's parlamentsmedlem Ole Krarup, mangeårig professor i arbejdsret ved Københavns Universitet til at kommentere således:

- Den nordiske overenskomstmodel garanterer fagbevægelsens ret til at kæmpe for anstændige løn- og arbejdsvilkår, om fornødent ved strejke, blokade og andre kampskridt over for arbejdsgivere, der ikke har overenskomst, ikke mindst virksomheder, der forsøger at importere billig østeuropæisk arbejdskraft.

- Fagbevægelsens aktionsret - og dermed det samlede overenskomssystem - angribes nu åbenlyst af kommissær McCreavy. (...)

- Men konflikten mellem EU-kommissionens benhårde ny-liberalistiske satsning på arbejdskraftens frie bevægelighed og fagbevægelsens hævdvundne rettigheder kan ikke bortforklares, eftersom importen af udenlandsk arbejdskraft skyldes, at arbejdsgiverne kan købe den billigere; og det kan arbejdsgiverne ikke, så længe samfundet respekterer fagbevægelsens krav, om at de nationale overenskomster skal overholdes.

Hverken unionsbygningen eller den arbejderfjendske offensiv fra EUs side er bremsset. Heller ikke det forhadte Bolkestein-direktiv ('Service-direktivet') er væk. Det skal behandles i EU-parlamentet i januar. I hvert enkelt land vil de blive gennemført en række nye sorte reformer, designet af EU. I Danmark heddet det 'velfærdsreform' og kommer til foråret. Fordi de kapitalistiske angreb gennemføres på national basis og af nationale politikere, og ofte forskudt, kommer der sjældent en samtidig reaktion fra Europas arbejdere. Det må der gøre, når Bolkestein-direktivet gennemføres!

Redaktionen 25. oktober 2005

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/ Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 275 kr.

År (26 nr.) 450 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 4. november 2005

Haarderficering fra vuggestue til universitet

Det går i disse år særdeles hurtigt med at få nedlagt det danske uddannelsessystem, der har fungeret relativt godt, og få det tilpasset til den nyliberale Europæiske Unions forestillinger om effektive uddannelser – i erhvervslivets tjeneste med videregående uddannelser, der fortrinsvis for de velstillede.

Det er en væsentlig del af baggrunden for den konstante hetz mod det danske skolesystem.

Fogh-regeringen har taget på sig at reformere systemet, så det fungerer som en smurt del af unionsmaskineriet og dens drøm om at blive verdens stærkeste økonomi i år 2010.

Fogh og Co. vil 'styrke fagligheden', hedder det sig. Manipulerede undersøgelser skal skabe indtryk af, at det står katastrofalt til – allerede før børnene begynder i skole, og ikke mindst når de afslutter og skal videre.

Regeringens praktiske indsats består i at forværre forholdene for eleverne – bl.a. ved at presse klassekvotienterne i vejret, langt over alle grænser, med op til 34 elever i f.eks. gymnasieklasser. Gymnasieeleverne har gennemført omfattende protester.

Maleraktivisten og DKU'eren Lars Grenaa, nu pædagogstuderende og medlem af forretningsudvalget i PLS, Pædagogstuderendes Landssammenlutning, siger:

- Fogh og hans regering fører angrebskrig udadtil og klassekrig indadtil. De unge rammes hårdt. Gymnasieeleverne protesterer mod den vanvittige overbelægning og de overfyldte klasselokaler. Haarder vil også fjerne 10. klasse og lægge en bombe under de mange gode efterskoler. De pædagogstuderende er nu ved at rejse modstanden mod regeringens planlagte reform af pædagoguddannelsen - dens haarderficering.

At det hurtigt går i den gale retning kan også ses af, at dansk Industri (DI) nu har vovet sig frem med et groft asocialt forslag – nemlig at afskaffe

SU'en, som er blevet indført gennem mange generationer af unges kamp og erstatte den med det gamle system, de unge gik til modstand mod fra 1960'erne – nemlig lån.

Forslaget skal angiveligt få de unge hurtigere gennem studierne. Det er den samme tankegang, som ligger bag Fogh-regeringens diverse reformer: Børn skal starte en målrettet undervisning med blik på fremtidig karriere allerede fra forskolen (hvad der i dag

endnu hedder børnehaven) og gennem utallige tests i skoleforløbet sluses den direkte vej, uden svinkeærinder, ud i erhvervslivet til hvad dette nu måtte kunne bruge dem til. Gennemsnitsalderen for universitetsstuderendes afslutning på 30 år skulle helst bringes ned til 25.

Hele denne haarderficering – eller unionsnivellering – er dybt asocial. Den har ikke bare massiv social slagside, det er den kapitalistiske konkurrence ført igennem fra børnehaven til universitet: *Fanden tager de sidste* – og dem vil der blive stadig flere af.

DI's forslag om overgang til lån – med en beskedent indbygget gulerod, der skal premiere vinderne i konkurrencen ved efter hollandsk eksempel

at eftergive de hurtigste studerende deres gæld (hvis de tager deres eksaminer og gennemfører studiet på normeret tid) – vil selvfølgelig begunstige de i forvejen bedst stillede studerende fra velstående hjem. Det vil tvinge de studerende, der allerede er hårdt belastet af erhvervsarbejde ved siden af studierne, til at tage endnu mere.

At studere er et fuldtidsjob. Skal SU'en reformeres burde det være den modsatte vej – sådan at ingen studerende tvinges til at have jobs ved siden af studierne.

Den danske elev- og studenterbevægelse har stærke kamptraditioner. De er i de senere år blevet genoplivet – fra den berømmelige NU ER DET NOK-kampagne i slutningen af 90erne over de store elevdemonstrationer til dagens besættelser i protest mod overbelægningen, som i sidste uge fyldte Christiansborg Slotsplads med vrede elever fra de københavnske gymnasier. For trods de massive protester er den sorte regering og dens forløber kommet langt med at forringe det danske uddannelsessystem, gøre det koldt, råkapitalistisk, nyliberalt og i bund og grund asocialt. Efter afskaffelsen af SU'en vil der følge flere bagvendte reformer så som indførelse af egentlige betalingsstudier.

Der vil ikke være nogen ende på det reaktionære bundskrab. Det er en af (skole)livets barske kendsgerninger. Hvis eleverne ikke stopper Haarder og unionen og deres bagmænd i Dansk Industri og de øvrige koncerners hovedkontorer nu, vil offensiven mod uddannelserne og deres brugere gå videre til de endnu yngre årgange.

Det er nødvendigt at forstærke og samle protesterne fra vuggestue til universitet – og inddrage alle, indbefattet undervisere og forældre, der ønsker noget andet end en nymalet sort skole.

Stjernekrig dk

Danmark på vej ind i USA's 'missilskjold'

Danmark er stærkt på vej til at blive en vigtig partner i USA's store projekt for at militarisere rummet og konsolidere sit militære verdensherredømme – det såkaldte 'missilskjold'. Dansk våbenindustri ser frem til nye gyldne ordrer.

Krigsminister Søren Gade besøger i denne uge sin amerikanske modpart Donald Rumsfeld for at underskrive aftalen. Den er en videre overbygning på den generelle aftale om 'dansk-ame-

rikansk forsvarssamarbejde', som Rumsfeld underskrev i maj i år.

Det amerikanske stjernekrigsprojekt er stødt på stærk modstand verden over – men det skrider fremad som planlagt. Tidligere er Thulebasen og Grønland blevet en del af projektet. Nu er Søren

Gade altså ved at afslutte forhandlingerne om dansk krigsindustri placering i projektet.

USA bruger hvert år 60 milliarder kroner på udviklingen af 'missilskjoldet', som angiveligt er en defensiv foranstaltning for at beskytte USA mod raketangreb fra fjendtlige magter – men som selvfølgelig er det modsatte. Det er en sikring af at USA uden risiko kan gennemføre en række aggressionskrige og forhindre også nye imperialistiske rivaler i at udfordre amerikansk militær dominans globalt.

I sammenhæng med den nye samarbejdsaftale om 'missilforsvarsteknolo-

USA's krige en guldklump for dødens danske købmænd

En række danske firmaer har uden tvivl været nogen af de første, der så hen til udbruddet af oliekrigen mod Irak, og de er samtidig de sidste, der kræver de danske tropper hjem igen.

For at deltage i krig sammen med USA i Afghanistan og Irak betyder at man bliver belønnet både direkte og indirekte.

Ikke blot som f.eks. AP Møllers container-ordrer til transport af krigsmateriel eller genopbygningskontrakter. Men også i forhold til at blive anerkendt som en højt begunstiget leverandør til den amerikanske krigsoprustning i øvrigt. Klar til at gå i krig med danske krigsprodukter sammen med USA hvor nye krige og invasioner måtte kræve det.

Derfor er den danske forsvarsminister Søren Gade i denne uge taget til Washington for at bekræfte, at Danmark står sammen med USA i et og alt og for at være med til at sælge dansk krigsproduktion.

Han har derfor fået ét af den danske flådes nye AP Møller byggede krigsskibe- Absalon-sejlet til USA som et messeudstillingsskib. Her skal man vise Pentagon, kongressen i USA og våbenproducenter i USA, hvad dansk våbenindustri er i stand til at præstere.

Fra 1995 er antallet af danske firma-

Absalon på amerikansk salgsturné

er der indgår i amerikansk krigsproduktion, ifølge Information steget fra 5 i 95 til 28 i 2004. Med en omsætning der er steget fra 417 millioner i 2000 til 1,1 milliard sidste år. Samtidig går turen ud på at etablere en dansk-amerikansk aftale til det amerikanske missilforsvar, så forventninger til udviklingen af krigsindustrien er meget store. Ikke mindst efter at USA i maj måned underskrev den såkaldte "Declaration of Principles, DoP, der giver Danmark særstatus som leverandør til det amerikanske militær.

Det firma der har største ordrer i USA er AP Møller-Mærsk hvis amerikanske datterselskab transporterer en

stor del af USA's militære udstyr.

Men også Terma som bl.a. deltager i General Dynamics Joint Strike Fighter jager projekt og Mærsk Data Defence er inde i varmen med kommunikations systemer til Lockheed Martins.

I sidste måned var topchefen for Lockheed Martins - USA's førende firma i kampfly, raketter og leverandør til det amerikanske stjernekrigsprojekt - i København for at forsøge at sælge kampfly til Danmark, samtidig med at han stillede dansk produktion og strategisk samarbejde i udsigt.

Aktiviteten omkring krigsproduktion er stor - en ekspanderende profitabel eksportvare, med døden som følgesvend

gi' vil en række danske virksomheder blive 'clearet' i forhold til de amerikanske sikkerhedsregler og hemmelighedsklausuler – som en ny bekræftelse af at Danmark er en betroet juniorpartner og underleverandør i det amerikanske projekt for verdensherredømme.

“Spændende udfordringer”

Dansk våbenindustri står klar til at levere både komponenter til missilerne og de store jordbaserede radaranlæg, som indgår i projektet.

- *I missilprogrammet er der nogle spændende teknologiske udfordringer, som vi bestemt tror, vi kan bidrage til, men vi skal op på mærkerne, for konkurrencen er hård, siger Termas koncernchef, Jens Maaløe til Jyllands Posten. Han forventer, at danske firmaer vil hente ordrer tæt på 100 mio. kr.*

For Søren Gade er aftalen en ny bekræftelse på, at Danmark hører til USA's 'betroede venner'.

- *Vi får også mulighed for at komme tættere på missilforsvaret generelt. Vi får simpelthen informationer, som andre lande ikke får, og det stiller os jo alt andet lige i en bedre situation, siger Gade til samme avis.*

Den danske regerings satsning på 'teknologisk udvikling' viser sig dermed at have en klar retning: militarisering og oprustning, som en permanent del af det amerikanske militær-industrielle kompleks og den amerikanske regerings og militærs krigsstrategi.

Dette sker uden en reel offentlig debat i Danmark – og uden den socialdemokratiske ledede opposition i folketinget siger fra. Den er indforstået med hele svineriet - i nutid og fremtid.

Kun organiseret modstand fra befolkningen kan stoppe dødskursen.

Foreningen Oprør efter landsretsdom: Brev til medlemmer af Retsudvalget

Landsretten opretholdt grundlæggende Byrettens dom, der fjernede Foreningen Oprørs internationale appel fra dens hjemmeside. Appellen er blevet lagt ind på en lang række progressive hjemmesider.

Foreningen Oprør har nu søgt om foretræde i folketingets retsudvalg for at kunne fremlægge sine synspunkter om den trussel mod retssikkerheden og ytringsfriheden, som terrorlovgivningen og terrorlisterne udgør.

Samtidig har Oprør sendt nedenstående brev til medlemmer af retsudvalget (*Forkortet af KP*)

Til medlemmer af retsudvalget for Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti samt Enhedslisten

Beslaglæggelsen af Foreningen Oprørs internationale appel til europæiske organisationer er blevet opretholdt af Østre Landsret. Den internationale appel er fjernet fra foreningens hjemmeside, men er stadig til at læse på en lang række andre organisationers hjemmesider.

I sin kendelse forholder Østre Landsret sig alene kursorisk til grundlovens bestemmelse om ytringsfrihed, hvor paragraf 77 sikrer en vidtgående beskyttelse heraf, og til Den Europæiske Menneskeretskonventions artikel 10. (...)

Østre Landsret forholder sig ligeledes ikke til, at Foreningen Oprørs internationale appel opfordrer til at der alene ydes støtte til unavngivne organisationer, der "kæmper for sekulære, demokratiske og humanistiske mål", men ligestiller alene under henvisning til EU's 'terrorliste' disse unavngivne organisationer med 'terrororganisationer'.

I forhold hertil ønsker Foreningen Oprør at henvise til det synspunkt, der bl.a. er udtrykt i justitsministerens brev til Europaudvalget (april 2002), hvor det fremhæves, "at en organisation optages på de nævnte EU-liste, er derfor ikke i sig selv ensbetydende med, at der under en eventuel straffesag har i

landet ville kunne anses for bevist, at der er tale om en terrororganisation".

Kernen i Østre Landsrets kendelse er, at der er overensstemmelse mellem straffelovens paragraf 114 ('terrorparagraffen') og Den Europæiske Unions rammeafgørelse og forordning om terrorbekæmpelse (2001). At der uanset et sådant sammenfald alligevel fortsat kan være alvorlige retlige problemstillinger heri, ønsker Foreningen Oprør også i fremtiden at gøre opmærksom på.

De såkaldte 'terrorlister' udgør en sådan alvorlig retlig problemstilling. Listerne er sammenstillet uden nogen form for offentlig indsigt og kontrol, og indeholder ingen anvisning på, hvordan en organisation eller person igen kan fjernes fra listen.

I en udtalelse til EU-kommissionen har uafhængige rets eksperter fremhævet, at listerne skaber en retsstilling for individer, der ikke er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikler 6 og 13, samt at etableringen af sådanne lister burde være den dømmende myndigheds eksklusive område, og ikke være overladt til den udøvende myndighed. At anfægte og udfordre terrorlisterne har været Foreningen Oprørs udtrykkelige ærinde, og den internationale appel skal ses som udtryk herfor. (...)

At mennesker har ret til at yde modstand mod illegitime magtforhold, herunder væbnet modstand, er blevet overskygget og fortrængt under den såkaldte 'krig mod terror'. En lang række stater har hilst en sådan udvikling velkommen, og har kunnet ikklæde sig fornyet international legitimitet i en fortsat undertrykkelse af intern opposition. Foreningen Oprørs ærinde har også her været at fastholde demokratiske rettigheder i forhold til en nedbrydningsproces, der kun kan vække alvorlig bekymring.

I håb om, at disse overvejelser kan indgå i dit partis og i retsudvalgets overvejelser.

Med venlig hilsen
Foreningen Oprør

Vil påtvinge Danmark nyt straffesystem

En principiel dom fra EF-domstolen i september kan påtvinge Danmark noget i retning af et nyt straffesystem. Den tildeler EU-systemet nærmest grænseløs magt og gør den danske retsundtagelse betydningsløs.

Trods den danske retsundtagelse kan EU påtvinge Danmark og de øvrige EU-lande strafferetslige sanktioner på en lang række områder som det indre marked, landbrug, konkurrencepolitik, miljø og ligestilling. Det er følgen af en dom, som EF-Domstolen afsagde i september, som overfører nye beføjelser til overnationalt organer.

Sådan vurderer Justitsministeriet i et nyt notat konsekvenserne af dommen i en miljøsag. Den vil have vidtrækkende følger for en lang række spørgsmål. I den 22 sider lange dom tildeler EU-systemet sig selv vidtgående magtbeføjelser. EF-domstolen giver sig selv ret til at diktere, hvilke forbrydelser der skal straffes med bøder og fængselsstraf.

Det betyder samtidig, at den ene af Danmarks EU-undtagelser, det 'retslige forbehold', reduceres til intet.

Principiel sag

Sagen er både indviklet og teknisk, men den er principiel. I bund og grund er det et politisk anliggende, som nu er blevet iført en juridisk dragt, en dommerkappe fra EF-domstolen. Sagen er følgende:

På foranledning af EU-kommissionen annullerede EF-domstolen ved dommen i september en såkaldt rammeafgørelse, som var blevet besluttet af EU's ministerråd. Den pålagde landene at fastsætte strafferetslige regler i forbindelse med grove overtrædelser af nogle af EU's miljøregler. Domstolen siger derimod, at beslutningen skal vedtages som et direktiv under EU's såkaldte første søjle.

På anklagebænken sad EU's medlemslande. De krævede, at straffespørgsmål

Ole Krarup: - En grænseløs udvidelse af EUs kompetence

SIDSTE: Ole Krarup blev den 25. oktober kørt ned da han cyklede gennem Strassbourg.

fatning, der blev forkastet af den franske og hollandske befolkning. Magtudvidelsen gennemføres nu ad en antidemokratisk bagdør, sagde professor, dr. jur. Ole Krarup, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen dengang ifølge dagbladet Arbejderen

Ole Krarup er medlem af EU-parlamentets retspolitiske udvalg (Udvalget for Borgernes Friheder og rettigheder). I en pressemeddelelse om dommen sagde Ole Krarup:

- EF-domstolens dom om, at miljøbeskyttelse skal overføres fra det mellemstatslige samarbejde på retsområdet til det overstatslige i søjle 1, er udtryk for en i princippet grænseløs og i hvert tilfælde uklar udvidelse af EU's kompetence.

Han tilføjede:

- Dommen er mindst på kant med Grundlovens § 20 om suverænitetsovergivelse, og den er klart i modstrid med den danske retlige undtagelse. Oveni indfører EF-domstolens aktivisme dele af den EU-forfatning ad bagvejen, som den danske befolkning skulle have taget stilling til, og som franskmændene og hollænderne har sagt nej til.

Denne vurdering bekræftes nu af justitsministeriets notat.

EU-modstanden må rejse sig, Danmark må sige fra

Denne tilsyneladende tekniske sag er således af enorm principiel betydning:

- Domstolens afgørelse tildeler EU-systemet nye beføjelser over de enkelte medlemslande i en nærmest 'grænseløs udvidelse af EU's magt'.

- Den smugler vigtige dele af den forkastede unionsforfatning ind ad bagdøren på total udemokratisk vis. Det er en i bund og grund politisk afgørelse.

- Den reducerer Danmarks retlige undtagelse til ingenting.

- Den er på kant med Danmarks 'nuværende' grundlov.

inden for miljøbeskyttelse skal være en afgørelse hos de enkelte lande og regeringer. På den anden side fastholdt EU-kommissionen, at retten til at kræve strafforfølgelse ikke skal ligge hos medlemsstaterne, men hos EU-systemet.

EF-domstolen gav altså EU-kommissionen ret.

Ifølge Justitsministeriets notat kan dette få vidtrækkende konsekvenser. Rammeafgørelser, som vedtages under EU's tredje søjle, skal nemlig vedtages ved enstemmighed, mens direktiver under første søjle kan vedtages ved flertal. Dommen tilsidesætter dermed enighedsprincippet og kan således tvinge et medlemsland til at gennemføre love og straffe, det er imod.

Den konkrete miljødom blev hilst med begejstring af VK, da den faldt i september, men nu vækker dens konsekvenser betænkelighed både i regering og opposition.

- Det er et meget voldsomt skridt længere, end det vi havde forventet, sagde justitsminister Lene Espersen under et samråd i Folketingets Europaudvalg i går.

Den principielle dom vil være eneste punkt på dagsordenen, når EU's justitsministre første gang mødes uformelt under det østrigske EU-formandskab efter nytår.

'Grænseløs udvidelse af EU's magt'

Da dommen blev afsagt, slog både Folkebevægelsen mod EU og en række jurister alarm:

- Det her er udtryk for en grænseløs udvidelse af EU's magt. Straffesanktionerne var et af elementerne i den for-

Der er således al mulig grund til, at den danske EU-modstand rejser sig igen for at slå dette nye antidemokratiske EU-angreb tilbage.

Folkebevægelsen mod EU forlanger, at den danske regering og folketingets politikere går kraftigt imod dette bagholdsangreb:

- Danmark bør gå imod EU og EF-domstolens angreb på retsundtagelsen, siger Ditte Staun fra Folkebevægelsen mod EU.

- Det er ikke nok, at Justitsministeriet erkender problemet. Regeringen og Folketinget må skride til aktivt forsvar for undtagelsen og retssikkerheden, siger hun efter orienteringen om Justitsministeriets notat i Folketingets Europaudvalg.

Hun tilføjer:

- Selvom det har taget sin tid, så er det godt, at Justitsministeriets jurister nu også erkender problemet i forhold til retsundtagelsen, og at socialdemokraten Sven Auken og den radikale Lone Dybkjær nu taler for at rulle udviklingen tilbage i et forsøg på at redde borgernes retssikkerhed.

- Udviklingen tilsidesætter ikke alene respektløst det danske folks beslutning om undtagelserne over for unionssamarbejdet. Den betyder også, at man gennemfører ad bagvejen, hvad flere befolkninger har afvist ved folkeafstemninger om EU-grundloven. Det er på høje tid, at regeringen og Folketinget sætter hælene i og skrider til handling imod udviklingen, lyder opfordringen fra Folkebevægelsen mod EU.

Det er et rigtigt krav at stille. Men det er svage hænder at lade sagen ligge i. Regeringen og flertallet i oppositionen er som bekendt for den forfatning og dens juridiske del, som nu smugles ind ad bagdøren gennem EF-domstolens afgørelse.

Før notatet fra justitsministeriet fremkom, havde regeringen ingen kritiske kommentarer – og den EU-glade opposition af socialdemokrater og radikale var også meget forbeholdne over for at rejse en principiel kritik.

De vil arbejde for, at sagen ordnes bag lukkede døre i et politisk kompromis, sådan at skandalen (og det er en skandale) dysses ned.

EU-modstanden må gå til den danske befolkning og fortælle, hvad der sker.

EU beskytter madnavne, men ikke sundhed

EUs prioriteringer er groteske, når Danmark forbydes over 40 års produktion af Feta-ost, men påtvinges forbudte og risikable tilsætningsstoffer i rugbrød og pølser. Det er ikke bare danske svin, som strutter stadig mere af medicin. Det vil danskerne også gøre.

Danmark kom (igen) i mindretal, da EUs forbrugerministre stemte om tilladelse til at tilsætte stofferne phytosterol og phytostanol i rugbrød. Da der ikke er nogen effektiv fungerende mindretalsbeskyttelse, vil EU-Kommissionen snart påtvinge Danmark at berige brødet med to stoffer, som ikke før har været tilladt her.

På ministerrådsmødet den 24.-25. oktober blev det vedtaget at tillade markedsføring af pølser og rugbrød tilsat phytosteroler. Det er et produkt, som begrænser optaget af kolesterol i blodet. I Danmark er der bred dansk, folkelig og videnskabelig modstand mod berigede fødevarer generelt set og mod phytosteroler specifikt. Sterolerne begrænser optag af kolesterol i blodet.

- Phytosteroler kan være gode for nogle, men aldrig nogensinde i basale fødevarer til os alle, såsom rugbrød. Hele tanken om medicin og tilsætning af virksomme næringsstoffer i fødevarer er absurd og uacceptabel. Sterolerne er specielt et problem for børn, gravide og ammende kvinder. Det er uacceptabelt, hvis f.eks. borgere, der holder af rugbrød, skal have grund til at frygte overdosering af medicin, siger Ditte Staun, talsperson for Folkebevægelsen

mod EU.

En fødevareekspert fra Forbrugerrådet har i medierne udtalt:

- Forbrugerne får alt for meget af de her stoffer, og det er ikke til at kontrollere. Samtidig er der ingen, der kender konsekvenserne. Der er jo nogle særlige grupper, der ikke bør spise det her. Det gælder blandt andet gravide og ammende”,

I efteråret 2003 tabte Danmark en sag ved EF-Domstolen, hvor det hidtil gældende danske generelle forbud mod berigede madvarer blev underkendt. Det indre markeds principper om varernes frie bevægelighed står over hensynet til miljø og fødevarer sikkerhed.

- Siden 2003 har kampen mod berigede fødevarer måttet ske fra sag til sag. Det danske Fødevaredirektorat har således forbudt 18 produkter fra fødevarekoncernen Kellogg's sortiment af morgenmadsprodukter, fordi de var beriget i et omfang, der var sundhedsskadeligt for børn og voksne, siger Ditte Staun og tilføjer:

- Det var prisværdigt gjort af Fødevaredirektoratet. Jeg opfordrer direktoratet til at indtage samme holdning i den aktuelle sag om phytosteroler.

- Så længe vi er med i EU, er der ingen anden vej.

Samtidig har Danmark i en anden afgørelse mistet retten til at bruge navnet Feta-ost på en række produkter, der har været produceret i 40 år med den begrundelse, at det kun er grækerne, der må bruge den betegnelse.

Uden at forholde sig til dette markedsførings spørgsmål, slår Folkebevægelsen mod EU fast, at disse sager viser, at EU bekymrer sig mere om navne og markedsføring end forbrugersundhed.

Nedslidning

Mere end hver tredje dansker eller 1,8 millioner mennesker er kronisk syge. Af dem har cirka 700.000 sygdomme i bevægeapparatet, og disse sygdomme udgør cirka 35 pct. af det samlede antal erhvervssygdomme med tab af arbejdsevne."

Således skriver forbundssekretær i 3F Ulla Sørensen i en kommentar i medlemsbladet Fagbladet.

Hun fastslår, at der simpelthen er tale om nedslidning i forbindelse med arbejde: Omkring 4.000 personer søger hvert år førtidspension, hvilket tidligere bar betegnelsen invalidepension, der er ulige mere præcis.

Ulla Sørensen fastslår, at 1,8 millioner mennesker er kronisk syge, hvilket svarer til en tredjedel af hele befolkningen i Danmark. En stor del af disse sygdomme kan tilskrives nedslidning på arbejdspladsen.

Den samfundsmæssige værdi i en ned-sættelse af arbejdstiden til blot 30 timer om ugen kan enhver, som ikke er blevet manipuleret og indoktrineret på Handelshøjskolen, selv regne ud. Enhver arbejder, der ikke er nedslidt, er for samfundet et potentiale. Det gælder specielt i en situation, hvor politikerne (hvis hovedpart åbenbart har gået på Handelshøjskolen) frygter, at ældrebyrden vil ligge samfundet til last, fordi der er for få til at arbejde.

Desuden vil samfundet få den oplagte sidegevinst, at der ikke skal bruges penge på at behandle alle disse handicappede. Man vil også være fritaget for at forlænge deres ansøgning om førtidspension i fem år, før der skal afsiges en beslutning. På magthavernes vegne kan man indskyde, at hvis ikke der flere førtidspensionister, handicappede eller invalide tilbage, så eksisterer der heller ikke muligheden af at skære i deres offentlige ydelser, hvilket jo er et slemt indgreb i politikernes muligheder for at strikke en finanslov sammen.

Ulla Sørensens budskab har nu ikke

så meget med arbejdstiden at gøre, ej heller med andre faktorer, der slider arbejdere ned. Ulla Sørensens ærinde er en i øvrig rimelig forargelse over vores beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen (V), som hun mener er dobbeltmoralisk:

- Jeg bliver vred over at høre statsministeren sige, at de svage skal behandles godt, hvorefter beskæftigelsesministeren fremsætter forslag om at nedsætte erstatningen til fleksjobbere, der har været udsat for en arbejdsskade.

Ulla Sørensen har ret til på vegne af alle arbejdsskadede og nedslidte at være vred. Der har den sidste måned været kørt en hetz op imod fleksjobbere, der "nasser på samfundet", idet de med kun 20 timers arbejde tjener mindst det samme som andre på fuld-tid. Det er altså deres skyld, at det er så hårdt at tjene til livet og vejen. Allerede da arbejdsskadereformen blev vedtaget, skar man erstatningerne med 250 mio. kr., og nu vil Hjort Frederiksen beskære dem med yderligere 418 mio. kr.

Arbejdsmarkedsudvalget har krævet

beskæftigelsesministeren i samråd for at forklare sig. 3F afventer sagens gang med spænding.

Imens kan 1,8 millioner personer afvente politiske kandestøberier, der sjældent betyder nogen fremgang for de berørte. Niels Christian Nielsen er berørt som fleksjobber. Ud over at være nedslidt lider han også den tort, at han bliver straffet for at melde sig syg, idet han under sine første otte ugers ansættelse ikke modtager sygedagpenge.

Forbundet 3F har gode nyheder med til Niels Christian:

Socialdemokraterne tager nu sagen op politisk.

Så sker der da noget, kunne man fristes til at sige, mens andre ville komme malurt i bægeret:

- Bedre sent end aldrig.

Socialdemokraterne har været med fra starten af fleksjobordningens indførelse og har under Nyrop-regeringens nårige ledelse haft alle chancer for at rydde denne lille knast af vejen. Er tiden nu inde efter fire år i opposition?

-gri

Blokader giver resultater

Problemet med blandt andet billig østeuropæisk arbejdskraft er omfattende, men aktive arbejdere – fortrinsvis inden for byggesektoren – og fagforeninger har benyttet et effektivt våben, der indtil videre har givet succesrige resultater: fysiske blokader kombineret med faglige aktioner.

Underbetalingen og den grove udnyttelse af østeuropæisk arbejdskraft har været tæt forbundet med mindre entreprenører, men senest er det blevet afsløret, at landets største entreprenørvirksomhed MT Højgaard – ganske vist via en underentreprenør – har benyttet billig polsk arbejdskraft til en kæmpe-mæssig renoveringsopgave af en ejendom på Amager.

- *Vi har krævet pladsen overenskomstdækket og folkene organiseret. Det er sket nu, så vi har opnået det, vi ønskede*, siger Carsten Bansholm Hansen, der som faglig sekretær i Murersvendenes Fagforening i København har behandlet sagen.

Sagen har fået ekstra opmærksomhed, fordi MT Højgaard for blot en måned siden som den eneste af landets store entreprenørfirmaer udtalte sig skræmsikkert om at have så megen orden

i sagerne, at det ikke er nødvendigt at forpligte underentreprenører til at overholde dansk lovgivning og danske overenskomster. Nu håber fagforeningen, at MT Højgaard har lært lektien.

TIB's afdeling på Lolland-Falster regner også med, at direktør Tom Bringsværd har fundet den danske melodi. Der er i hvert fald ikke set billig polsk arbejdskraft de seneste uger, hvorfor den daglige blokade er ophævet og erstattet af punktmarkeringer, så hr. Bringsværd ikke glemmer, at arbejdet skal overenskomstdækkes. Det tog mere end et halvt års blokade at få lært Tom Bringsværd den lektie.

I det sidste nummer af Kommunistisk Politik orienteredes om, hvordan mere end 100 københavnske stilladsarbejdere var gået i aktion og fjernet to livsfarlige stilladser opsat i Vanløse og på Frederiksberg. På trods af at Frederiksberg Politi vil rejse sigtelser mod stilladsarbejderne, så var aktionen en succes.

Bygningsarbejderne har fundet et effektivt kampredskab, der må gøres brug af, indtil Danmark slipper for lænkerne fra EU, der påtvinger Danmark og det danske arbejdsmarked underbetalt arbejdskraft.

Arbejdsløse B-medlemmer

Det er en kendsgerning, at de dagpengemodtagere af samfund, myndigheder og arbejdsgivere behandles som anden- eller tredjerangsmennesker. Vi er faktisk blevet så vant til dette faktum, at det efterhånden kun generer et mindretal. Det er straks mere uforståeligt, hvis fagbevægelsens egne organisationer skulle antage samme holdning.

Når HK på lørdag slår dørene op for fem dages kongres, hvor 792 delegerede ud over løn, kongrestillæg, diæt- og diverser får betalt hotelværelse og diverse goder i form af gaver og lignende, så skal de selv samme delegerede diskutere, hvorvidt medlemmer af forbundet, som er dagpengemodtagere, skal betragtes som andenrangsmedlemmer.

Det er HK/Handel, der har rejst diskussionen på kongressen, fordi de ved sidste overenskomstafstemning ville udelukke de arbejdsløse fra at stemme. HK's hovedbestyrelse valgte at gribe ind og fastholde de lediges ret til at

stemme. Denne linje bliver fastholdt af HK's hovedbestyrelse på kongressen.

Hvis det absurde skulle ske, at sektoren HK/Handel vinder flertal, vil det betyde, at de arbejdsløse fremover fratages deres demokratiske ret ved at tilkendegive deres holdning, som de – hvis de er heldige – i fremtiden skal arbejde under. Hvis ikke de "vinder i lotteriet", bliver de udstødt og ryger på kontanthjælp. I mellemtiden kan de betale det samme i kontingent som deres fagforeningskollegaer.

På kongressen vil HK desuden behandle spørgsmål som partistøtte, ens kontingent for alle sektorer og globalisering. Det sidste bliver rejst under overskriften: *HK – en verden med muligheder*. Det er ikke sikkert, at de arbejdsløse HK'ere mener, at deres forbund rummer "en verden af muligheder", hvis de fratages stemmeretten i forbindelse med overenskomstfornyelser.

-gri

J&B konkurs

350 ansatte i det kooperative firma J&B Entreprise er blevet sendt på gaden, da den 91-årige virksomhed måtte kaste håndklædet i ringen efter seks dages betalingsstandsning. J&B blev ikke mindst landskendt, da det i kølvandet af Willy Strube-skandalen blev afsløret, at det daværende SiD's formand Poul Erik Skov Christensen, der havde garanteret, at forbundet ville enhver korruption til livs, selv havde fået udført arbejde i sin villa til en ekstraordinær billig pris af J&B, hvor SiD var hovedaktionær.

Nu er egenkapitalen væk, virksomheden erklæret konkurs og 350 mand sat på gaden:

- *Når galt nu skal være, så er det eneste lyspunkt, at det indtræffer på et tidspunkt, hvor der er masser af aktivitet i byggebranchen*, udtaler 3F's repræsentant John Larsen, næstformand i J&B, til 3F's medlemsblad Fagbladet. Han forklarer ikke, hvorfor firmaet er gået konkurs i en situation, hvor der "er masser af aktivitet i branchen".

Post DK presser citronen

Overarbejdspukkelen i Post Danmark er på højde med portostigningerne. Det mener i hvert fald de ansatte. For uger siden blev de stillet over for truslen om massefyring: 1.000 ansatte kunne se frem til en plads i køen af ledige hænder. De ansatte har siden hævdet, at det var i strid med overenskomsten, idet Post Danmark agter at gøre brug af planlagt overarbejde, hvilket arbejdsgiveren har benægtet.

De ansatte og deres faglige organisationer har derfor tilvejebragt statistisk materiale, der underbygger deres påstand, idet Post Danmark allerede i en lang periode har gjort brug af systematisk og planlagt overarbejde.

Eksempelvis har man på Postcenteret i Slagelse arbejdet mellem 5 og 10 pct. over gennemsnittet.

Post Danmarks ledelse har lovet at fremskaffe dokumentation for, at der ikke er tale om planlagt overarbejde. Hvis ikke forklaringen "holder vand" ender sagen i Arbejdsretten.

FN-dagen: Flaget på halv ...

Af Ulla Røder

Ved FN-dagen
24. oktober 2005:
Hvad er der at fejre?

Det er FN-dag, og Danmark er blevet medlem af Sikkerhedsrådet.

Det ku' være så godt, men er det skidt?

Danmarks regering følger trop med USA, når det gælder USA's selvkundne rettigheder til at lade hånt om internationale konventioner og tillade sig at angribe og besætte andre lande når som helst og hvor som helst uden om FN og Sikkerhedsrådet.

I disse tider lader man ulvene vogte færene. Hvordan har folk dog givet den slags mennesker sådan en magt? Det er på høje tide at vågne op til dåd, inden vi en dag bliver tvundet til at vågne op i en verden, hvor alle institutioner til beskyttelse af borgerrettighederne er blevet undermineret, nedbrudt og ødelagte.

Efter en tur til Neuengamme og Frøslev-lejren stod det virkelig klart, hvor vidt forgrenet Hitlers magtsystem var ud i alle afkroge af Tyskland. Der var ikke mange pletter, hvor den tyske stat ikke havde sat sig på de lokale virksomheder, der kunne aftage 'arbejdere' fra de tyske kz-lejre.

Det er desværre blevet realitet igen,

at social nød såvel som utålelige arbejdsmarkedsforhold giver den perfekte grobund for nazisme, udnyttelse af store befolkningsgrupper og intolerance i befolkningen.

Lige nu udnyttes 'udvidelsen mod øst' til at misbruge og underbetale arbejdere fra disse områder.

Lige nu arbejder 'aktiverende' arbejdere i slavelignende forhold for staten.

Lige nu udstødes befolkningsgrupper, der ikke lige passer ind i arbejdsmarkedet, til et liv på en bistandsydelse, der snart vil sende dem fra hus og hjem.

Lige nu bliver syge, handicappede og gamle i stigende grad svigtet af det velfærdssystem, de selv har betalt til og troet på.

Lige nu bliver folk i opposition spærret inde uden rettigheder inden for EU, og

Lige nu bliver uønskede nationaliteter 'ekspederet' – ikke i gammeldags gaskamre, for i 2005 er det nemmere at

opbevare og nedbryde dem i eksklusions-flygtningelejre i årevis og senere droppe dem af ude i ørkenen, til de går sig ihjel i varmen.

Lige nu lader vi disse politikere fortsat beholde deres magt!

Det er tid at få gang i modstanden, inden ulvene selv har sat deres dagsorden, inden det lykkes deres propaganda og magtsystemer at undergrave alle gældende love og indføre den ene lov efter den anden med forbud mod alt og alle, der står i vejen for deres ønsker om total kontrol, dominans og magt – ligesom hr. Hitler og hans med sammensvorne engang bedrog det tyske folk, som vågnede op og opdagede, at de havde valgt en diktator.

Mange borgere giver op og tror, det er umuligt at hamle op med ondskaben, men husk, hvad de aktive modstandsfolk og 29.8.1945 betød for Danmarks frihed: Vi behøver ikke blive totalt undertrykte og besatte, før vi standser op og siger NU ER DET NOK og gør aktiv modstand mod vores tids krigsforbrydere og undertrykkere.

I dag kan vi ikke blot pege på én despot som Hitler, men despoterne er der, de er blot blevet allierede: USA, EU og Den Nordatlantiske Terror Organisation også kaldet NATO. De gør deres ihærdige forsøg på at ødelægge FN eller gøre FN til endnu en brik i deres forræderiske planer.

I dag er der derfor god grund til at sætte FN's blå flag på halv stang. Der er ikke noget at flagre for, der er ikke noget at fejre på FN-dagen i år. FN's fredsbevarende rolle kan ligge på et meget lille sted for tiden, og vores regering bidrager bravt hertil, så længe den hænger fast i kølvandet på USA's doktriner for at skaffe Danmark et par tusinde ekstra arbejdspladser i våbenindustrien, og så længe politikerne fortsætter deres støtte til visse partiers skamfulde fremmedhadske og racistiske politik.

Jeg vil lige slutte med at henvise til en artikel i Folkebevægelsen mod Nazismes blad 'Håndslag' nr. 3, 2005, hvor man kan læse om dansk dobbeltspil i FN – den vækker altså stof til eftertanke.

Kommunistisk Politik og kpnet.dk har brug for støtte og penge!

Brug girokortet som er vedlagt dette nummer

Du kan også gå i en BGSbank eller Danske Bank og sætte penge ind - det koster ikke gebyr, eller betal via netbank. Oktobers bankkonto har reg.nr. 1551, kontonr. 166 34 271.

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

www.kpnet.dk

**Kommunistisk Politik
- en rød stemme
mod krise, krig og reaktion**

Krig prioriteres højere end nødhjælp

Tusinder dør i Pakistan efter jordskælvet. Mange fryser ihjel fordi nødhjælp ikke når frem. Det officielle antal døde er nu på 54.000. Mere end en halv million har brug for akuthjælp. Omkring 70.000 er alvorligt sårede, og tre millioner er hjemløse efter naturkatastrofen.

FN har advaret om, at titusindvis af overlevende vil dø i den kommende tid, hvis ikke der sættes ind nu. Jan Egeland, FN's nødhjælpskoordinator tog i sidste uge til NATO-hovedkvarteret i Bruxelles for at få skabt en luftbro a la den i Berlin, der blev gennemført i 1948 og 49:

- Hvis man kunne gøre det i slutningen af 1940'erne – på ingen tid oprette en livline til millioner af mennesker – bør vi også være i stand til at gøre det i 2005.

- Vi er en humanitær organisation, sagde Egeland. Vi ved ikke, hvordan man kan evakuere hundredtusindvis af mennesker i Himalaya-bjergene. Men verdens mest effektive militæralliance burde være i stand til det.

FNs appel har sikret nogle flere fly – men langt fra nok. Da orkanen Katrina hærgede New Orleans og Florida stod en hel verden parat med nødhjælp til USA af forskellig art. I Pakistan går det meget langsommere med hjælp.

USA har udstyret, helikoptere og fly, og det nødvendige personale. Ikke bare det: Det har to hære i lande tæt på Pakistan - Irak og Afghanistan – engageret i mord og ødelæggelse.

Men USA vil ikke sætte massivt ind. Danmark er også blevet anmodet om fly og helikoptere. Der er bevilget et enkelt Herkules-fly, men ingen helikoptere. Grunden fremgår af en Ritzau-artikel:

”Anmodningen om helikoptere vil være svær at imødekomme. Der mangler helikoptere i NATO's beredskab, og i forvejen er der mangel på dem i nabolandet Afghanistan, hvor NATO har en talstærk fredsbevarende styrke.”

Krigen prioriteres højere end nødhjælp. Også af Danmark.

Tusinder af liv vil derfor gå tabt.

Sejle op ad åen

Lillian og jeg har jævnligt besøgt den lokale sejlkлубs restaurant i de tre somre, vi har boet i nabolaget. Gæsterne er for langt hovedparten fra brokvarteret, og nyder godt af det billige danske køkken, der om sommeren er garneret med hyggelige udendørs faciliteter med udsigt til sundet.

Det skal være usagt, hvorvidt det er en lovlig biks, når de sælger til personer, der ikke er medlemmer af det fornemmere selskab, som de fleste ejere af sejlskibe stadig tilhører, hvilke i det daglige i øvrigt er yderst anonyme.

Jeg har tit overvejet om det skyldes, at de falder i ét med tapetet, men for et par måneder siden blev jeg klogere. Lillian og jeg ankom til klubben ti meter efter fem repræsentanter fra Gladsaxe Pige гарде i fuld uniform. Det ukendte fænomen fik os til at gætte på polterabend med vandgang som klimaks. Da vi nåede rundt om bygningen, fik vi syn for sagn: Det handlede om sejlkлубbens årsafslutning!

Pigegarden var bestilt til at modtage hvert eneste – ikke hvert, men hvert eneste – par med en fanfare, der kunne skræmme appetitten fra enhver arbejder på Barsebäck-værket. Efterhånden som selskabets deltagere ankom, blev kjolerne mere udfordrende og talen mere affekteret, selvom den ikke nåede Margrethe den anden til korsettet.

Det var tydeligvis ikke borgerskabet, der var samlet til årsafslutningen, men opkomlingene. Det var stræberne, der forsøgte at lære hinanden etikken og dannelsen i håbet om at være den heldige, der ville avancere til højere kredse. Jeg skulle hilse og sige, at der blev serveret til den store guldmedalje.

På samme tidspunkt blev det på Dagcenteret besluttet at afholde lotteri. Præmien bestod i en frokost i sejlkлубbens bespisning. Lotteriet bygger på pensionisternes spillelyst, der så finansierer såvel vindernes som det deltagende personales bespisning (fordelingsnøgle: seks pensionister og tre personale) – samt skaffer lidt ekstra kapital til dagcenterets drift! Som

min vejleder på min allerførste arbejdsdag fortalte mig:

- Det er jo en forretning.

I mit hoved ser regnestykket således ud: Først betaler man skat hele livet, hvorefter man skal opkræves et månedligt kontingent for at have adgang til et dagcenter for derefter at slutte med at blive suget for en eventuel opsparing til fordel for driften.

Der er mennesker, der ville kalde det for rufferi eller proptrækkeri eller det, der er værre.

Kendsgerningen er i hvert fald, at da de seks vindere og de tre personaler ankom, så var der ikke dækket bord:

- Det kan I vel selv klare, lød beskeden bag skranken.

Den nedværdigende tone fortsatte konsekvent gennem serveringen og bespisningen. Pensionisterne, som ellers er de mest ydmyge mennesker, der findes, begyndte at knurre lidt med rollatorerne. Næste dag forfattede Vibe fra personalet et pænt, høfligt, men absolut også konstant og bestemt brev til sejlkлубbens ledelse, der rejste forskellige spørgsmål, som kunne besvares.

Det blev besvaret således:
- Fremover er alt samarbejde med alle institutioner på centeret ophørt.

Tilbage står, at restauranten ikke er afhængig af institutionen. De frygter heller ikke debat i lokalpressen om deres politik over for handicappede: De ser helst disse besværlige kunder bispist af dertil indrettede og skattefinansierede spisesteder. Sejlkлубben og deres restaurantledelse forstår, at handicappede er en marginalgruppe, der ikke rummer mere kapital, end dagcenterne kan plukke dem for.

Vinderne af lotteriet var ikke chokeret over behandlingen fra sejlkлубben. Brugere af dagcenteret er ikke rystet over behandlingen. Det er jo i tråd med al livserfaring: Det er de mange fattige skæbner, der betaler de få, men riges gilde.

De er vant til at svømme mod strømmen!

Reno

Til initiativtagerne til retssagen mod den danske stat ved Anders Fogh Rasmussen

Vi hilser retssagen mod Fogh & Co.

Af Annisette & Thomas Koppel

Vi støtter stævningen af den danske stat repræsenteret ved statsministeren for dens brud på grundloven ved at deltage i en uprovokeret ulovlig krig og besættelse af Irak.

Det har snart i årevis været kendt og dokumenteret, at overfaldet på Irak er uden hjemmel i nogen lov eller national eller international instans, at det tværtimod er kriminelt efter alle involverede nationers grundlove, imod Nürnbergcharteret, FN's charter, at det bygger på løgne, og at bagmændene ikke engang kan styre deres kleptomane tilbøjeligheder, men ugenert skovler milliarder ind – så meget de kan nå, inden nogen griber ind og stopper ulovlighederne.

Tilsvarende ulmer i USA en mulig rigsretssag mod Bush, Dick Cheney, Karl Rove, Donald Rumsfeld ... I England har Blair også en hvelvedes hovedpine efter Downing Street-Memoet, der endeligt slog et syvommersøm igennem alle hans Irak-løgne.

Igennem sagsanlægget er Danmark hermed for en gangs skyld foregangsland for sandheden.

Der er ingen undskyldning, at den danske regering bare har fulgt den amerikanske og engelske regering. Disse to marionetter for storbanker og oliebaroner har i over ti år vredet armen om på FN og gennemtvunget kriminelle sanktioner mod det irakiske folk, som har kostet halvanden million irakere livet, heriblandt en halv million børn. Det ved den danske regering vel lige så godt som vi. Foghs venner i USA og England har ulovligt bombet de såkaldte "no-fly-zones", som om de forsvarede en FN-beslutning – men FN har aldrig beslut-

tet disse "no-fly-zones". De var 100 % opfundet af den amerikanske og engelske regering selv.

Så kom krigen og besættelsen. De jog Hans Blix og hele FN's våbeninspektion ud og lod hånt om, at Irak faktisk levede op til stort set alle krav. Bush, Rumsfeld og Blair fabrikerede selv "beviserne" for Iraks påståede massedestruktionsvåben, og Fogh pippede med i en gemen sammensværgelse om at føre befolkningerne, herunder den danske, bag lyset. Men Fogh havde et overvældende flertal i befolkningen imod sig, da han tog sin skæbnesvangre beslutning.

Resultatet blev hundredtusindvis af døde i Irak – og de døde, lemlæstede og psykisk skadede vestlige soldater. Den amerikanske regering taler nu åbent om "præventive" – altså uprovokerede – angreb med atomvåben. Fogh siger ingenting. Det viser endnu engang med al tydelighed, at hele "Krigen Mod Terror" er et falsum. De er selv dem, der truer med massedestruktionsvåben – og allerede bruger dem. Hundreder tusinder af både irakere og amerikanske/engelske soldater er skadet for livet af den forarmede uran, der er indstøbt i al amerikansk ammunition i Irak og har gjort Irak til også en gigantisk miljø-tragedie, der får konsekvenser for hele menneskeheden tusinder af år frem.

Irak er ikke engang et enkeltstående tilfælde. Alene i den nuværende amerikanske regerings tid er også Afghanistan blevet jævnet med jorden, Haitis legitime præsident er blevet bortført og befolkningen underkastet militær besættelse, vold og tvang; Cuba, Bolivia, Venezuela, Syrien, Nordkorea, Iran og mange flere nationer er udsat for konstante trusler om snigmord og invasion; den israelske regering har frie hænder til at forvandle den stat, det internationale samfund har lovet det palæstinensiske folk igennem et halvt århundrede, til en koncentrationslejr. Hvad siger Fogh? Ingenting.

Iran trues nu hver dag med atom-overfald med henvisning til Irans atomproduktion, men det forties samtidig, at Iran er den eneste, som faktisk overholder alle ikke-atomspretnings-aftalerne, hvorimod USA, Israel, Pakistan, Frankrig og andre til stadighed – hver eneste dag – bryder disse aftaler, uden at det får nogen konsekvenser. El-Baradei får Nobels fredspris – mens FN-toppen spiller med i USA's/EU's rænkespil mod Iran og tillader, at verden hver dag skrider nærmere og nærmere på atomopløsning og dommedag.

Alle disse kriminelle handlinger har kun et eneste formål, nemlig at samle al klodens magt og rigdom hos en ganske lille klike, der ikke føler det mindste ansvar for mennesker eller livet på kloden – ja ikke engang for deres egne befolkninger og lande, som de blodsuger til mindste bloddråbe. Fogh kan ikke komme med, at det er bedst for Danmark at følge Bush & Co. Det store flertal i både USA, Danmark og den øvrige verden er lodret uenige og anviser en anden vej – for fred og retfærdighed. De ser ingen grund til "permanent krig" i generationer frem. De har en anden vision, der er bemærkelsesværdigt ens overalt på kloden.

De fleste andre regeringer har – presset af deres befolkninger – forladt USA's "koalition" i Irak. Danmark står snart ene tilbage i lort til halsen i den kaprede, synkende skude og trækker hele den danske befolkning med ned i en afgrund af løgn, kaos, og dumhed, mens vi fastholdes i en illusion om "rigdom", der ikke er andet end papir, men som snart forfalder til betaling med renter og rentes renter, i generationer frem. Vores børnebørns børn er også pantsat.

Danske soldater har afleveret irakiske fanger til tortur i engelske/amerikanske torturcentraler, som har vist sig ikke at være undtagelsen, men en politik så meget en del af hele dette system, at Bush nu nægter at følge den amerikanske kongres i at opgive den eller i det mindste smøre glasur på. Fogh har – som sædvanligt under påskud om "Krig Mod Terror" – indført "terrorlove", som i sig selv er permanent terror for at få gjort kål på ytrings- og forsamlingsfrihed. EU går foran i denne fascisering af hele Europa.

Under de tyndeste påskud har man sigtet f. eks. medlemmer af Greenpeace og Foreningen Oprør som "terrorist-støtter". Man har dømt Frank Grevil, som havde samvittighed nok til at informere den danske befolkning om regeringens løgne. Fogh – der er medskyldig i den angst-'terror', der går igennem samfundene i dag, og i det hele taget har skabt et politisk og psykologisk klima i Danmark, som er H. C. Andersens, Jeppe Åkjærs og Carl Nielsens fædreland uværdigt – er gået fri. Indtil nu. Besættelsestidens cementbaroner, der svingede bægeret med deres nazistiske forretningsvenner, er tilbage, om end i en sølle tilstand, men separate og uberegnelige.

"Terrorismen" som forkyndt af Bush, Blair og Fogh er lige så betændt et påskud, som Iraks "massedestruktionsvåben" var det. Seneste eksempel: Britiske efterretningsfolk blev for få uger siden grebet på fersk af det irakiske politi, mens de var ved at klargøre en britisk-konstrueret bilbombe mod en shiamuslimsk højtidelighed. Det kunne tyde på, at de "vilde muslimer" i realiteten er "made in London/USA". Den store djævel himself, Osama Bin Laden, er som alle hans "afledninger" såsom Zarkawi i Irak CIA's og MI6's egne skabelser lige siden Sovjets besættelse af Afghanistan.

Man bruger muslimer og arabere, som Hitler brugte jøderne. Vi ved godt, hvordan den historie ender, hvis den får lov. Det er lærdommen fra 1945.

Alt det er ikke længere "underground" hviskier på internettet; det er bekræftet 1.000 gange og almindelig viden nu. Det er samtidig begyndelsen til enden for det asociale, fascistiske, racistiske neocon-eksperiment, som hedder Project For A New American Century. Den Liberale Revolution. Globaliseringen.

Reelt er hele denne bølge allerede stødt på en mur rejst af jordens befolkninger, som ønsker fred, frihed, uddannelse, social tryghed. Neoconbandens trusler om atomragnarok og tortur er udtryk for et forfejlet systems og dets marionetters desperation, efter at disse svindlere har opdaget, at alt, hvad de har stjålet fra det irakiske folk, alt, hvad de har stjålet fra det amerikanske folk, det danske folk, fra alle verdens folk, har efterladt et stort, bundløst, sort hul af gæld og verdens foragt under dem, som de uundgåeligt nu suges ned i. Der er ingenting dernede. Faldet kan ikke afværges af nok så meget vold, nok så mange atomtrusler, trusler om vilde virus udklækket i deres egne laboratorier og andre skræmmekampagner.

De behøver slet ikke trampe i det. Vi har opdaget, at de ingenting kan skabe, kun destruere.

Fogh tror, han tramper med de stærke, men lerfodderne er blevet bløde, og når kolossen falder, falder den tungt.

Kan regeringen hverken se eller høre, hvor den går hen, og hvor isoleret den i virkeligheden er, har den sat kikkerten for det døve øre.

Vi hilser retssagen mod Fogh & Co. som en fornuftens stemme, der kan medvirke til at slå fast, at den højeste instans i et folkeligt demokrati

INGEN BLOD

FOR OLIE

er folket.

Denne sag bør føre til en tilsvarende sag mod A.P. Møller-koncernen og andre danske selskaber, der på hælervis har profiteret på forbrydelserne.

Vi i Danmark står ikke alene. I USA mener 66 % af befolkningen lige nu, at USA er på vej i afgrunden. Kun 22 % giver fuld støtte til George Bush. Det samme billede tegner sig overalt. Det er på tide, at vi befrier os.

Det starter med, at vi slår fast, at modstand mod regeringen ikke bare er "politisk uenighed", men skyldes regeringens destruktive, asociale og kriminelle handlinger.

Neocon'ernes og deres bagmænds grådighed ødelægger livet på kloden. Deres retsopfattelse er mere asocial end Al Capones. Deres videnskab og teknologi bruges til død, ikke liv. Milliarder af mennesker har i de seneste år vist, at der er en anden vej. Der er en helt anden måde at leve på, som 90 % af jordens befolkning længes efter. Den bobler, ulmer, bryder igennem her og der. I Irak har almindelige mennesker kæmpet sig igennem en jungle af falske "terrorister" med falsk overskæg, paryk og tørklæde og stoppet verdens største militærmagter – bogstaveligt talt med de bare næver.

Bush, Blair, Sharon, Fogh undervurderede befolkningerne. Troede, at blållys, trusler, angst og død kunne rydde banen for dem for evigt.

De er et trist kapitel i vores fortid, men vil aldrig blive en del af vores fremtid.

11. oktober 2005

Død soldats far: Tropperne skal ud inden jul

Tdl. højskoleforstander Johan Kirkmand, far til Bjarke Kirkmand, der blev dræbt af en vejsidebombe i Basra i Irak for tre uger siden, er gået aktivt ind i modstanden mod krigen – efter samråd med familien.

Han er trådt frem med en række interviews, og samtidig har han stillet sig til rådighed for den gruppe borgere, som anklager Anders Fogh Rasmussen og hans regering for grundlovsbrud.

Retssagen risikerede at blive afvist, hvis den første retsinstans skønner, at gruppen bag ikke har *personlig* interesse i sagen. Absurd, da grundlovsbruddet og den ulovlige aggressionskrig berører alle danskere personligt – og alle danske skatteydere betaler for den.

Med støtte fra den døde soldats far vil dette spinkle juristeri falde væk.

I en stribe avisinterviews beretter Johan Kirkmand om sønnen og hans død og om hans egen og familiens modstand mod krigen – og forklaret, hvorfor han vil have de danske tropper hjem inden jul:

– *Jeg er i Sønderjylland vokset op sammen med krigsdeltagere fra Første Verdenskrig og har ingen – absolut ingen – illusioner om krigens væsen og hvad den gør med mennesker*, sagde han i et interview med Ekstra Bladets Bo Elkjær. Han tilføjede:

– *Tre af mine farbrødre deltog i Første Verdenskrig. Mine forældre blev menneskeligt slået i stykker under Anden Verdenskrig.*

– *Min ældste søn har to gange skrevet afskedsbreve, før han blev sendt ud på farlige missioner i Bosnien. Og min yngste søn blev dræbt i Irak.*

– *Jeg må spørge: Har min familie ofret nok for Danmark og for at rette op på den 'dårlige' politik, der blev ført under Anden Verdenskrig?*

Johan Kirkmand er den første pårørende til de danske soldater i Irak, der åbent og klart har sagt fra over for regeringens ulovlige krig. Det vil få stor betydning for den danske fredsbevægelse.

Anklagen mod Fogh & Co

Resumé fra stævningen for grundlovsbrud

Principale påstand

1. Et simpelt flertal i Folketinget vedtog den 21. marts 2003 et beslutningsforslag om dansk militær deltagelse i en multinational indsats i Irak. (Beslutningen blev vedtaget med stemmetallet 61 for, 50 imod, 68 folketingsmedlemmer deltog ikke).

2. Den gældende danske grundlov, som blev vedtaget ved grundlovsændringen i 1953, bl.a. ved en folkeafstemning, er det forfatningsretlige grundlag for Folketingets beføjelser. Medlemmerne af Folketinget kan vedtage love, beslutningsforslag og udøve andre parlamentariske beføjelser, men de kan ikke ændre det demokratiske vedtagne forfatningsmæssige grundlag.

3. Grundloven består af de skrevne tekster og de dertil knyttede juridisk bindende fortolkninger og udfyldninger, der fremgår af forarbejder, kutymer m.v.

4. Folketingsbeslutningen af 21. marts 2003 er foretaget i medfør af Grundlovens § 19, stk. 2, der indebærer, at Folketinget kun kan tillade, og regeringen kun kan anvende, militære magtmidler som forsvar mod angreb eller som deltagelse i sanktioner i overensstemmelse med de Forenede Nationers pagt.

5. Grundlovens § 19 fik sin nuværende udformning ved grundlovsrevisionen i 1953.

6. Vedtagelsen af Grundlovens § 19, stk. 2 indebar således, at det danske folk tilsluttede sig et forfatningsmæs-

sigt grundlag, der som følge af forudsætningerne om militære aktioner i overensstemmelse med international lov og ret er baseret på fredelig konfliktløsning som udgangspunkt i stedet for krig som middel.

7. Sagsøgernes principale påstand vedrører regeringens og Folketingets krænkelse af Grundlovens § 19, stk. 2.

8. I bestemmelsens oprindelige udformning stod der, at »Kongen kan ikke uden Rigsdagens samtykke erklære Krig eller slutte Fred«. Dette ændredes ved revisionen til, at »bortset fra forsvar mod væbnet angreb ... kan kongen ikke uden folketingets samtykke anvende militære magtmidler mod nogen fremmed stat«. Det fremgår udtrykkeligt af Grundlovens forarbejder, at ændringen af grundlovsbestemmelsens ordlyd var begrundet i, at Danmark gennem folkeretlige forpligtelser havde afskåret sig fra mulighederne for at anvende angrebskrig som politisk redskab.

9. De politikere, der forestod ændringen af Grundloven i 1953, havde således et klart erklæret ønske om, at den ny grundlovs regler skulle afspejle den folkeretlige udvikling, hvorved det gjordes grundlovsstridigt at gå i angrebskrig i strid med folkeretten.

10. At netop dette var hensigten med den omfattende ændring af Grundlovens § 19, stk. 2, fremgår i øvrigt klart af samtlige udtalelser, der blev afgivet i Folketinget i forbindelse med behandlingen af grundlovsforslaget i marts 1953. Formanden for Venstres rigsdagsgruppe, fhv. minister Niels Elgaard, der var medlem af den forfatningskommission, som kom frem med forslag til ændringer til Grundloven, understregede fra Folketingets talerstol, at »... militære magtmidler kun kan anvendes som forsvar mod angreb eller som sanktioner i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt.«

11. En ændring af Grundloven er ikke en

Grundlovsforbrydere

hverdagsbegivenhed og kan kun gennemføres ved overholdelse af en helt ekstraordinær, omfattende demokratisk procedure, der blandt andet indebærer en folkeafstemning. De borgere, der på baggrund af politikernes indstillinger i 1953 valgte at stemme for en vedtagelse af Grundloven, har ikke på nogen måde kunnet få et andet indtryk af det forslag, der blev præsenteret for dem, end at man bevidst gjorde det i strid med Grundloven at gå i krig imod folkerettens regler.

12. Det ligger endvidere fast, at de grundlovgivende forsamlinger netop havde til hensigt at ajourføre Grundloven ved revisionen i 1953, således at den moderne grundlov ville afspejle den skete folkeretlige udvikling.

13. At Danmark gjorde dette, var absolut ikke enestående; det var nemlig helt i overensstemmelse med, hvad der tidligere var gjort i en række andre landes forfatninger, f.eks. den franske og italienske grundlov og ikke mindst grundloven i Norge, hvor der allerede i 1917 var opstillet et forbud mod krig i strid med folkeretten.

14. For så vidt angår international ret, gælder der efter FN-Pagten et generelt forbud mod magtanvendelse. Ved trussel mod den internationale fred kan FN's Sikkerhedsråd imidlertid ved resolutioner bemyndige medlemsstaterne til at anvende militær magt på Sikkerhedsrådets vegne. Sagsøgerne redegør indgående for, at der ikke var hjemmel i FN's resolutioner til at gå i krig mod Irak. En magtanvendelse kræver udtrykkelig bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd. En sådan bemyndigelse forelå ikke i marts 2003.

15. Den danske regering benyttede FN-resolutionerne 678, 687 og 1441 som hjemmel til angrebskrigen. Hertil anfører sagsøgerne, at bemyndigelsen i resolution 678 blev givet af Sikkerhedsrådet i 1990 som en specifik bemyndigelse til at befri Kuwait. Denne bemyndigelse kan ikke benyttes mange år senere i en helt anden sammenhæng, hvilket bl.a. følger af proportionalitetsprincippet, der fordrer en konkret vurdering ved enhver overvejelse om magtanvendelse.

16. Senere kom resolution 687, som

indeholder betingelserne for en våbenhvile mellem Irak og de allierede. Denne resolution satte bemyndigelsen i resolution 678 ud af kraft. En reaktivering af bemyndigelsen i resolution 678 sker ikke automatisk ved brud på våbenhvilens betingelser, men kræver Sikkerhedsrådets udtrykkelige tilkendegivelse. En sådan tilkendegivelse er ikke afgivet.

17. Med resolution 1441 i 2002 gives Irak en sidste chance til at leve op til sine forpligtelser i henhold til tidligere resolutioner. I den forbindelse påtager Sikkerhedsrådet sig ansvaret for at bedømme, hvornår denne sidste chance er forpasset, og hvilke konsekvenser en fortsat krænkelse fra Iraks side skal have.

18. Ved vedtagelsen af resolution 1441 lagde flere af Sikkerhedsrådets medlemmer – herunder tre permanente medlemmer – udtrykkeligt vægt på at resolutionen ikke indeholdt bemyndigelse til magtanvendelse, og at Iraks eventuelle fortsatte krænkelse ikke automatisk skulle medføre en ret for de enkelte medlemsstater til at anvende militær magt, men at spørgsmålet om magtanvendelse skulle afgøres af Sikkerhedsrådet.

19. Med andre ord bevirker resolution 1441, at spørgsmålet om bemyndigelse i de gamle resolutioner er irrelevant, da et enigt Sikkerhedsråd har besluttet, at sagen under alle omstændigheder skal behandles i Sikkerhedsrådet.

20. Sikkerhedsrådet er den primære fortolker af deres egne resolutioner, og i tilfælde, hvor de enkelte medlemsstater er nødsaget til at foretage fortolkning, er fortolkningen underlagt et krav om god tro. En resolution kan således ikke fortolkes i direkte modstrid med udtrykkelige tilkendegivelser fra permanente sikkerhedsrådsmedlemmer. På intet tidspunkt mellem vedtagelsen af resolution 1441 og iværksættelsen af angrebskrigen var der enighed blandt de permanente medlemmer om, hvorvidt magtanvendelse var nødvendig på det givne tidspunkt. Denne udtrykte uenighed bevirker, at fortolkning af de tidligere resolutioner til at indeholde bemyndigelse til magtanvendelse fattes ethvert grundlag.

21. Den eneste mulighed for magtanvendelse over for Irak i 2003 var altså en ny udtrykkelig tilkendegivelse fra Sikkerhedsrådet, og en sådan tilkendegivelse kunne ikke opnås og forelå således ikke.

22. I overensstemmelse hermed afsagde den tyske forbundsforvaltningsdomstol den 21. juni 2005 en dom, i hvilken angrebskrigen mod Irak betegnes som en folkeretsstridig krig, der er i strid med FN-pagten.

Den subsidiære påstand

23. Såfremt det mod sagsøgernes principale påstand af retten skulle lægges til grund, at angrebskrigen, uanset sine helt klare forarbejder, alligevel er i overensstemmelse med Grundlovens § 19, er angrebet på Irak alligevel i strid med Grundloven, fordi de danske myndigheder ikke uden videre kan afgive rådigheden over det danske militær til en amerikansk ledet militær alliance. Noget sådant er i åbenlys strid med forudsætningen om forbud mod suverænitetssafgivelse i Grundlovens § 20. Det fremgår af Grundlovens forarbejder og i øvrigt af den juridiske litteratur, at formålet med indførelsen af Grundlovens § 20 var at give mulighed for at tiltræde såkaldte ”mellemfolkelige” internationale organisationer som f.eks. det europæiske forsvarssamfund. Den danske deltagelse i NATO-samarbejdet er formentlig i overensstemmelse med Grundlovens § 20, dels fordi Danmark har vetoret i NATO ved vigtige beslutninger, og dels fordi NATO blev antaget som grundlovsfæstet som lovlige af forfatningskommissionen i 1953 i forbindelse med grundlovsrevisionen, der forudsatte at tillade NATO.

24. Den internationale koalition kan derimod på ingen måde sammenlignes med NATO, idet Danmark ikke har vetoret i den internationale koalition, og idet man ved grundlovsrevisionen i 1953 kun indførte én enkelt procedure for afgivelse af suverænitet til en forsvarsalliance – nemlig i medfør af Grundlovens § 20, som stiller krav om, at suverænitetssafgivelsen sker ved lov, der er vedtaget af mindst 5/6 af Folketinget eller eventuelt ved en mindre majoritet i antallet af stemmer ved en folkeafstemning.

Komiteen for et Frit Irak 2 år

Meningsmåling viser massiv støtte til den væbnede modstand

Af Carsten Kofoed

Den væbnede irakiske modstand har bred støtte i befolkningen. Det viser en meningsmåling (!) som den britiske besættelsesmagt har fået lavet. Komiteen for et Frit Irak har oplyst herom nu i to år. Det er på tide at dette bliver et udgangspunkt for vurderingen af Irak - og for den danske krigsmodstand

En meningsmåling, hvoraf nogle resultater er blevet offentliggjort i den britiske avis The Sunday Telegraph den 23. oktober (1), bekræfter, at støtten til den væbnede modstandskamp i Irak er omfattende.

Meningsmålingen, som ifølge avisen er blevet lavet af et forskerhold ved et irakisk universitet for det britiske forsvarsministerium, fortæller, at 45 procent af irakerne støtter den væbnede modstand mod besættelsesmagten.

Ifølge meningsmålingen, der skulle være blevet foretaget i august, synes mindre end én procent, at de udenlandske besættelsesstyrker har medvirket til at øge sikkerheden i Irak.

82 procent af de adspurgte siger, at de er stærkt imod tilstedeværelsen af besættelsestropperne.

72 procent siger, at de ingen tillid har til de udenlandske styrker, mens 67 procent siger, at soldaterne gør dem mindre trygge.

I det britisk kontrollerede Sydirak, hvor også de danske styrker holder til, støtter 65 procent af de adspurgte op om væbnede angreb på de udenlandske besættelsestropper. Dette tal i det generelt mere rolige shiamuslimske syd indikerer, at støtten til den væbnede modstand er noget højere end de 45 procent, som holder sig pænt under de "magiske" 50 procent.

Det fremgår ikke af artiklen i The Sunday Telegraph, hvorledes spørgsmålene er blevet formuleret, ej heller

hvor mange irakere, der har været involveret i målingen, eller i hvilke områder den er blevet foretaget. Det er alt sammen væsentlige informationer, ikke mindst fordi der findes visse regionale forskelle i støtten til modstandsbevægelsen. Og så må man i evalueringen af en sådan måling først og fremmest huske på, at den har fundet sted under en brutal besættelse, hvor sympati med den underjordiske modstandsbevægelse nemt kan koste en livet. Alligevel skulle 45 procent have udtrykt støtte til den væbnede kamp. Det reelle tal er med sikkerhed højere.

For Komiteen for et Frit Irak er meningsmålinger som den netop offentliggjorte og de ting, der kan udledes heraf, ikke spor overraskende, for vi har aldrig lidt af den vrangforestilling, at et folk ønsker sit land besat, uanset hvad "meningsmålinger" påstår. Men naturligvis er der nogle, der har kastet sig over meningsmålingen og set den som "det endelige bevis" for irakernes modvilje mod besættelsen og støtte til modstandsbevægelsen.

Det gælder for eksempel SF, hvis formand Villy Søvndal den 23. oktober ifølge Politiken udtalte:

"Den her undersøgelse fjerner fuldstændigt de argumenter, som Fogh, Bush og Blair er kommet med. De har bl.a. sagt, at oprøret mod de udenlandske styrker kun fandt støtte hos små isolere-

de grupper i den irakiske befolkning. Det er ikke rigtigt, kan vi se."

Det er naturligvis glædeligt, hvis en meningsmåling fra det besatte Irak kan få SF og andre erklærede krigsmodstandere som eksempelvis dem i Enhedslisten til at indse, at den væbnede modstand i Irak har en folkelig forankring. Begge partier har trods kritik af besættelsen været et ekko af Bush og Fogh, når de har betegnet den legitime irakiske modstand som "terrorister" og "oprørere". Det absurde vrøvl må lægges på hylden nu. Dem, der kæmper mod besættelsesmagten, er – uanset deres politiske eller religiøse overbevisning i øvrigt – modstandsfolk og frihedskæmpere med folkelig opbakning. De fortjener støtte fra enhver ærlig krigsmodstander. Punktum.

For modstand mod den ulovlige krig og besættelse er og bliver inkonsekvent og et tomt slag i luften, når man anerkender, at den væbnede modstand har folkelig opbakning, men ikke støtter denne modstand politisk. Det er i virkeligheden at svigte det irakiske folk og dets frihedskamp.

Komiteen for et Frit Irak – den irakiske modstands stemme i Danmark

Men svigtet har Komiteen for et Frit Irak ikke. Siden september 2003, hvor vi blev stiftet, har Komiteen for et Frit Irak som den eneste solidaritetsorganisation i Danmark og under særdeles vanskelige betingelser med Danmark som besættelsesmagt og med fascistisk terrorhætz udført et omfattende oplysningsarbejde om besættelsen af Irak og ikke mindst givet rum for det kæmpende irakiske folks stemmer på hjemmesiden Fritirak.dk, der især i Norden spiller en væsentlig rolle som formidler af modstandsbevægelsens synspunkter.

Fra starten har Komiteen for et Frit Irak politisk støttet den irakiske modstand,

Valgsvindel og soldaterdød

Som ventet er den 'irakiske' forfatning blevet vedtaget - i kraft af åbenlys valgsvindel. Dette vil ikke ændre ved modstandskampen og dens mål.

Samtidig er det officielle døstal for amerikanske soldater nået op på over 2000. Heri er ikke medregnet talrige udlændinge, især sydamerikanere, der indgår i US Army - og heller ikke amerikanske lejesoldater fra såkaldte sikkerhedsfirmaer og lign. Titusinder af amerikanske soldater er blevet alvorligt såret.

beskrevet den som folkeligt forankret og i tale og ord forsvaret den mod alle besættelsesmagts og såkaldte krigsmodstanderes bagvaskelser såsom "terrorisme" og "religiøs fundamentalisme". Kun ganske få små grupper på den alleryderste venstrefløj, enkelte ærlige fredsaktivister og enkeltpersoner har støttet os. Resten af venstrefløjen - præget af islamofobi og mangel på konsekvent antiimperialisme, som den er - har på den ene eller anden måde deltaget i hetzene mod os eller stukket hovedet i buksen, når den irakiske modstands stemme i Danmark blev angrebet fra regeringen, den borgerlige presse og hele den samlede reaktion her i landet med efterretningstjenesten i spidsen. Det har bestemt ikke været kønt.

For alle Komiteen for et Frit Iraks medlemmer og sympatisører er der dog al mulig grund til at løfte hovedet, ranke ryggen og være stolte, stolte over at have haft indsigt og modet til at sejle op mod den bølge af had, løgn og fordrejning, som solidariteten med den irakiske modstand har været udsat for. Vi har konsekvent stået på det irakiske folks side. Og der fortsætter vi med at stå indtil det irakiske folks store dag: befrielsen.

Noter:

1. Secret MoD poll: Iraqis support attacks on British troops, The Sunday Telegraph, www.telegraph.co.uk, 23. oktober 2005.

Carsten Kofoed er talsmand for Komiteen for et Frit Irak

Et af de mere kvalmende erindringsbilleder

Af Harold Pinter

Årets nobelpristager litteratur er den engelske dramatiker og digter Harold Pinter, en skarp kritiker af Bush' og Blairs krige

For kort tid siden sagde Harold Pinter, nobelprismodtageren i litteratur 2005, i et interview:

"Her vil I måske spørge: Hvad med valgene i Irak?

Præsident Bush har selv besvaret dette spørgsmål, da han sagde:

'Vi kan ikke anerkende at der kan være frie og demokratiske valg i et land under fremmed militær besættelse'.

Jeg måtte læse denne udtalelse to gange, før det stod klart for mig, at han snakkede om Libanon og Syrien.

Hvad ser Bush og Blair egentlig, når de kigger på sig selv i spejlet?"

I det britiske underhus holdt han den 21. januar 2003 en tale, som kraftigt advarede imod planerne om en aggressionskrig mod Irak. Her følger et uddrag:

Et af de mere kvalmende erindringsbilleder fra året 2002 er det af vores premierminister, der knæler i kirken juledag i bøn for fred på jorden og god vilje for alle mennesker, samtidig med at han forbereder sig på at bidrage til mordet på tusinder af totalt uskyldige mennesker i Irak.

Jeg er for nylig blevet taget i skole af den amerikanske ambassadør i England for at kalde den amerikanske administration for et blodtørstigt vildt dyr. Alt hvad jeg kan sige er: Kast et blik på Donald Rumsfelds ansigt, og sagen er klar.

Jeg mener, at ikke blot er denne overlagte handling kriminel, ondsindet og barbarisk, den indeholder også i sig selv en umiskendelig glæde ved destruktion. Magt er, som det ofte er blevet bemærket, det store rusmiddel, og derfor, som det synes, andres død.

Amerikanerne har angiveligt det "internationale samfunds" støtte i kraft af forskellige stensikre former for trusler, tyrannisering, afpresning og sniksnak. Det "internationale samfund" bliver en til en degraderet størrelse, der er banket på plads af en brutal og ukontrolleret militærmagt. Den mest foragtelige holdning er naturligvis den, der kendetegner dette land, som foregiver at stå skulder ved skulder med sin store allierede, men som i virkeligheden mere end noget andet minder om en pisket hund. Vi bliver nedværdiget, undermineret og vanæret af vor regerings foragtelige servilitet over for de Forenede Stater.

Den planlagte krig kan kun føre til sammenbruddet af, hvad der er tilbage af den irakiske infrastruktur, vidt udbredt død, lemlæstelse og sygdom, op imod en million flygtninge og eskalation af vold over hele verden, mens den fortsat optræder maskeret som et "moralsk korstog", en "retfærdig krig," en krig udkæmpet af "frihedselskende demokratier", for at bringe "demokrati" til Irak.

Stanken af hykleri er kvælende.

Dette er i virkeligheden den usminkelede historie om invasion af fremmed territorium, militær besættelse og kontrol med olie.

Vi har en klar forpligtelse, og det er at yde modstand.

Oversættelse: Hans Pendrup

Manden med hættten fra Abu Ghraib fortæller sin historie

Lars Akerhaug interviewer Haj Ali-al-Qaysi

Før sit møde med amerikanerne arbejdede Ali som en mukhtar, en landsbychef, i sin landsby i Abu Garhib-distriktet. Her holdt han foredrag om høsten i moskeer og bestyrede en parkeringsplads, der lå ved siden af den lokale moske.

I dag er Haj Ali langt fra en skræmmende figur. Han ser venlig ud, og det er svært at fatte, hvordan man kan behandle en mand så grumt, eller hvordan man kan finde på at sende ham til et torturhelve som Abu Ghraib.

"Mine første problemer med amerikanerne startede, da jeg tog noget tomt land og lavede det om til en legeplads for børnene," siger Ali. Han fortæller, hvordan amerikanerne begyndte at komme med murbrokker fra lufthavnssområdet. Hvordan der blandt brokkerne bl.a. lå kropsdele fra mennesker og pornografiske blade. En af de lokale læger begyndte at rapportere om skader påført lokale fattige, der søgte efter værdigenstande i murbrokkerne.

"Før tænkte jeg at amerikansk demokrati nok ville være som én stor legeplads. I stedet for fik vi en møg bunke af hengemte kemikalier, menneskelige kropsdele og porno," fortæller Haj Ali.

Arresteret af USA

Da han som landsbychef var ansvarlig for området, beklagede han sig til kommunen. Så startede problemerne for alvor. Klokkeren var 11 om formiddagen den 30. oktober 2003, da soldater hentede Haj Ali fra gaden, hvor han arbejdede, og gennede ham ind i en Hummer (firehjulstrækker). Den transporterede ham til al-Amariyye, en tidligere militærbase for den irakiske hær, som nu er omdannet til en amerikansk detention. Der mødte han en Kaptajn Phillips, der mødte ham med: *"Jeg ved ikke hvilken afdeling der står for din arrest, men du skal være her."*

Mange familiemedlemmer, som på dette tidspunkt havde hørt om hans arrest, kom og bad om hans frigivelse. Kaptajn Phillips spurgte Haj Ali, om han troede, at menneskene udenfor

"De lod mig stå på en kasse med et reb om mit hoved og mine arme strakt ud til hver sin side. De sagde, de ville give mig elektriske stød. Jeg troede dem ikke. Så tog de to ledninger og stak dem ind i min krop. Det føltes, som mine øjne skulle sprænges. Så faldt jeg ned på jorden."

Dette er historien om Haj Ali al-Qaysi, manden med hættten, hvis fotografi gik hele verden rundt, da billederne fra Abu Ghraib kom frem.

ville angribe. *"Det ved jeg ikke,"* svarede Haj Ali.

I to dage var han på dette sted, og den tredje dag blev han med en pose over hovedet transporteret til det nu berygtede Abu Ghraib-fængsel. *"Jeg vidste selvfølgelig intet om hvor jeg var,"* fortæller Haj Ali. *"Før jeg kom ind i fængslet, blev jeg pålagt en meget ydmygende undersøgelsesprocedure."*

Proceduren, Haj Ali fortæller om, varede en time til halvanden. Amerikanerne tog fingeraftryk, øjeskanninger og prøver på servietter, før han blev sendt til et undersøgelseslokale.

"Egentlig er der tale om toiletter," fortæller Haj Ali. *"De er fuldt med skidt og møg. To udspørgere og en oversætter sad lidt fra mig, et stykke fra alt skidtet."* Haj Ali blev bedt om at sætte sig midt i hullet, der fungerede som toilet.

Det første spørgsmål, han blev stillet, var: *"Er du en sunni eller shia?"* Haj Ali var forundret.

"Det var første gang, nogen stillede mig dette spørgsmål." Han forklarer, at man aldrig, heller ikke før i tiden i Irak, kom ind på, hvilken religiøs skole man tilhørte. Selv ikke i ægteskabslovene.

Så blev han anklaget for at have angrebet besættelsestropperne. Haj Ali peger på en defekt på sin finger for at forklare, hvorfor noget sådant er en umulighed for ham. *"Jeg fortalte dem, at jeg ikke ville være i stand til at deltage i sådanne ting, og at de kunne få telefonnummeret på en læge, der havde opereret mine fingre."*

"De spurgte også, om jeg kendte Osama bin Laden," fortsætter Haj Ali. *"Jeg fortalte, at jeg kender ham fra tv."* De fortsatte med lignende spørgsmål, også om Saddam Hussein. *"Det føltes, som var de ude på at finde noget at anklage mig for. Så sagde de til mig, at jeg var antisemit, hvortil jeg svarede, at semitter er en af menneskehedens fædre."*

'Du ved, hvad jeg mener,' svarede en af udspørgerne.

Oplysninger kræves

Haj Ali fik at vide, at man vidste, at han var en person med en vis indflydelse. At han var mukhtar i sin landsby.

"Hvorfor samarbejder du ikke med os? Vi vil endda kunne give dig en operation på din hånd." Udspørgeren fortsatte: *"Vi er det mægtigste folk i verden, vi har besat jeres land, og du burde overgive dig og samarbejde."*

Senere er det blevet tydeligt, at de amerikanske besættelsesstyrker fangede Haj Ali og mange andre, der deler hans skæbne, fordi de ville skaffe sig oplysninger og rekruttere loyale folk

Dette interview blev offentliggjort 11. september 2005. Foto: Haj Ali i dag, fotograferet af Lars Akerhaug.

Haj Ali blev nægtet indrejsevisum til den planlagte konference i Rom 1.-2. oktober 2005 til støtte for den irakiske modstand, hvor han skulle have været en af hovedtalerne. En gruppe italienske parlamentsmedlemmer har taget initiativ til en parlamentarisk undersøgelse af, hvorfor Haj Ali og andre irakere blev nægtet indrejsevisum til Italien.

Lars Akerhaug er medlem af den norske Komiteen for et frit Irak.

blandt vigtige personer i lokale landsby- og stammesamfund. Det handlede altså ikke bare om at standse opstanden. Haj Ali var ikke imødekommende, da han svarede: *"Hvis I definerer jer som besætttere, så er dette at modstå besættelsen indskrevet som en del af islamisk såvel som international lov."*

Udspørgerne blev med at spørge ham, om han ville samarbejde. De truede med at sende ham et sted hen, hvor selv hunde ikke kan leve, eller til Guantanamo. Efter denne første udspørgen blev Haj Ali sat op på en lastbil. Der blev delt poser ud, som de tilfangetagne skulle putte over deres hoveder. En af soldaterne råbte: *"Har alle fået en pose?"* En af fangerne, en blind mand, svarede, at han ikke havde fået nogen. Denne mand var også anklaget for at have angrebet besættelsestropper.

"Store fisk"

Så blev de transporteret til et fængsel, der hedder "Fiji". Dette sted bestod af telte. Hvert femte telt var omringet af pigtråd og en høj væg. *"De, der var her,"* fortæller Haj Ali, *"var folk, som amerikanerne kaldte 'store fisk'."*

Om forholdene i lejren fortæller Haj Ali: *"I hvert telt er der 40 folk. Der er ikke megen plads, og hvis man vil sove, skal man ligge på siden. I alle fem telte boede omkring 200 mennesker."*

Fangerne lod os bruge transportable toiletter. Man skulle stå i kø i to-tre timer for at benytte dem, og toiletterne var fyldt til randen med ekskrementer, når det blev ens tur. De sanitære forhold var nærmest ikke-eksisterende. I hvert

telt skulle fangerne dele 20 liter vand til alle deres behov. Man drak vand af flasker fundet i skraldespandene.

"Maden var også af en meget dårlig kvalitet," fortæller han videre. *"Vi fik ikke faste måltider, og der var kollektiv afstraffelse. F.eks. kunne en hel lejr blive nægtet retten til et måltid, hvis én af fangerne havde snakket med en fange fra en anden lejr. Man kunne også alle sammen blive straffet ved at skulle stå i lang tid i solen."*

Haj Ali fortsætter: *"Der skete noget mærkeligt med en ung mand fra Sadr. Hans navn var Sheik Jaber-al-qadi. Da alle de andre i lejren kom fra sunni-byer som Falluja, Ramadi og Mosul, følte denne unge mand sig isoleret. For at støtte ham bad vi ham lede bønnen. Da dette skete, greb amerikanerne fat i ham og spurgte: 'Hvorfor beder du sammen med sunnierne?' Hvorefter han fik prygl."*

Under opholdet mødte Haj Ali mange grupper fra forskellige fængsler, f.eks. Mosulfængslet eller fængslerne ved Bagdads lufthavn. Han hørte historier om tortur, og man viste ham mærker efter tortur. Han hørte også, hvordan nogle fik hallucinogene midler, så man kan komme til at se skræmmende billeder som skorpioner eller andre maredridtsvæsener. Da var det, at Haj Ali fik ideen til at danne en organisation for at støtte fangerne.

Få dage senere blev Haj Ali igen forhørt, og atter truede man ham med at blive sendt til Guantanamo eller lignende steder. Ifølge Haj Ali var en kvindelig soldat til stede ved forhøret. Hun sad og viste dele af sin krop frem under

forhøret. Da det blev Ramadan, blev fangerne påført en ny form for stress: Muslimer må som bekendt ikke spise mellem solopgang og solnedgang. I denne periode blev maden bragt til dem lige efter morgenbønnen, hvilket betød, at fangerne måtte vente med at spise maden til efter klokken 11 om natten. *"De ville have os til at bryde fasten,"* forklarer Haj Ali og nævner en anden generende ting: *"Seks larmende elektricitetsgeneratorer var i gang dag og nat. Hver generator var kun tilsluttet tre lamper, hvilket betød, at de næsten intet lys gav, kun larm. Selvfølgelig var der ikke elektricitet i teltene."*

"11716"

En dag blev Haj Alis nummer råbt op: 11716. Han fik håndjern på hænder og fødder, og hans hoved blev dækket af en pose, hvorefter han blev sat i en Hummer: *"Da posen blev fjernet fra mit hoved, kunne jeg se en lang korridor, og jeg kunne høre en masse mennesker skrigende som følge af tortur. De sagde, jeg skulle tage mit tøj af, min gallabiyye (traditionel klædedragt for muslimske mænd), min underskjorte og mine underbukser."* Da han nægtede dette, tog fem soldater fat i ham og tvang tøjet af ham. Derefter skulle han gå ti meter hen til en trappe.

"De ville have mig til at gå op ad trappen, men mine fødder var svage, og jeg kunne ikke løfte benene. Jeg faldt og de begyndte at slå mig. Så kravlede jeg op ad trappen. Dette tog mig en time." Efter dette blev Haj Ali sat op mod en væg og hans hænder blev bundet op i en dørkarm.

"De slog mig selvfølgelig igen, overhældte mig med urin og beskidt vand, skrev på mig, skød mod mig med en tom revolver, brugte en mikrofon til at råbe bandeord ind i mit øre og smældede med håndjernene ind i mine ører. Sådan blev det ved, lige indtil morgenbønnen blev indkaldt."

Der kom en person og tog posen af hans hoved. Han talte med en arabisk/libanesisk accent, da han spurgte: *"Kender du mig? Jeg er kendt. Jeg har forhørt folk i Gaza, på Vestbredden og i Sydlibanon. Jeg har et godt ry. Enten får jeg, hvad jeg vil, ud af folk, eller også gør jeg det af med dem."* Et af håndjernene blev fjernet fra Haj Alis

Britisk tortur i Irak: 1) Urineret 2) Gevær for og i ansigtet 3) Blodet siver ud 4) Gevær i skridtet

håndled. Hans hænder blev nu hængt, så hans krop formede et kors i dørrammen. "Nu er du korsfæstet," sagde forhørslederen. Haj Ali måtte lide under flere tæsk og beskidt vand. Han blev slået med en riffel på kroppens mest følsomme steder.

Så kom endnu en mand. Haj Ali fortsætter: "Jeg kunne genkende hans arabiske accent som den hos maghrebijøder. Derfor siger vi, at vi er ofre for en amerikansk/zionistisk besættelse."

Torturen fortsatte i tre dage. Hans kropsstilling blev ændret lidt. Han skulle stå på sine tæer. Han fik at vide, at "hans hænder ville rådne".

"Senere forstod jeg, at det, jeg gennemgik, var en del af en operation, som kaldtes 'jernhest'. Operationen var stilet mod indflydelsesrige mennesker, stammeledere etc. for at få dem til at samarbejde med besættelsesstyrkerne."

Celle 49

Den tredje morgen mødte han atter en udlænding, og atter blev han tilbudt løsladelse fra fængslet for at deltage i operationer.

"Jeg svarede, at jeg ikke havde noget at sige," fortæller Haj Ali. "Under hele denne periode hørte jeg skrig, kvinder, der skreg, børn, der skreg, og hvem der end kom forbi mig gav mig tæsk." Efter middagsbønnen gav de Haj Ali håndjern på, tog ham hen til en celle, bandt ham fast til gitteret, lod ham ligge på gulvet og kom med en stor højtaler.

De spillede sangen *By the Rivers of Babylon* meget højt igen og igen. "Jeg ville ønske at de ville give mig min pose på mit hoved igen," fortæller Haj Ali. Senere kom forhørslederen og fjernede højtaleren, men Haj Ali kunne ikke høre noget som helst. "Jeg kunne stadig høre sangen, selvom de havde slukket for musikken." Selv da han fik sprøjtet vand i ansigtet, kunne han ikke høre, hvad forhørslederen sagde.

"Jeg blev sat i celle nr. 49. De tog et billede af mig, før de fjernede sækken om mit hoved, og så tog de et andet billede. Da jeg så over i de andre celler over for mig, kunne jeg genkende en af dem. Han var imam. Alle var uden tøj."

"Bare rolig," sagde de. "Vi har haft det sådan her i tre måneder." Haj Ali prøvede at bruge noget indpakkingspapir til mad som lændeklæde, men amerikanerne ville ikke tillade ham dette.

"Vi fik alle sammen et øgenavn af amerikanerne," fortæller Haj Ali. "En hed 'Store kylling' en anden 'Dracula', der var en 'Ulve-mand', en 'Joker' og en 'Gilligan'. Jeg blev kaldt 'Colin Powell'." Næste dag kom specialist Charles Graner. Han blev senere tiltalt for tortur, da Abu Grahیب-skandalen kom frem i medierne. Haj Ali havde en bandage på sin hånd for at dække et sår, hvor blodet havde koaguleret. Graner rev bandagen af, så såret røg af i ét stykke. Haj Ali faldt bevidstløs omkuld.

"Næste dag spurgte jeg en af de kvinde-

lige soldater, om hun havde noget smertestillende. Hun bad mig føre hånden ud under sprækken på døren. Jeg troede, hun ville se min hånd, men hun trådte på den, idet hun sagde: 'Dette er den amerikanske måde at lindre smerter på!' Efter 15 dage fik han et tæppe. "Jeg forsøgte at dække min krop med det, og mine medfanger blev glade på mine vegne. I denne afdeling som blev kaldt 'the quarry', kunne man høre skrig." Haj Ali fortsætter: "Når de sendte mad til de kvindelige fanger, blev maden bragt til dem af nøgne mænd."

De kvindelige fanger var gidsler for brødre, fædre eller sønner. "Vi kunne høre deres skrig, og det eneste vi kunne gøre var at råbe *Allahu Akbar*, Gud er stor." Efter 15 dage blev forhørene intensiveret, da amerikanerne ville sende fangerne tilbage og erstatte dem med nye. "Hvorfor ydmyger I os?" spurgte en af Haj Alis venner en kvindelig soldat. "Det har vi fået ordre til i denne situation," svarede hun.

Med strøm på

Efter et stykke tid blev Haj Ali sendt til forhørsrummet, hvor ti mennesker var til stede. Nogle var i militæruniform, og andre var i civilt tøj. De havde telefoner med indbyggede kameraer.

"På det tidspunkt vidste jeg ikke, at dette var muligt. Jeg troede, at telefonerne blev brugt til at optage lyd med eller sådan noget," fortæller Haj Ali. I dette rum indtraf den begivenhed, der som et eksempel på amerikanernes tortur senere skulle gå verden rundt.

"De lod mig stå på en kasse med et reb om mit hoved og mine arme strakt ud til hver sin side. De sagde, de ville give mig elektriske stød. Jeg troede dem ikke. Så tog de to ledninger og stak dem ind i min krop. Det føltes, som mine øjne skulle sprænges. Så faldt jeg ned på jorden."

Under torturen bed Haj Ali sig i

Torturmagt USA

Mindst 21 fanger i amerikansk varetægt i Afghanistan og Irak er blevet dræbt under eller efter forhør, viser en analyse af officielle data, foretaget af den amerikanske borgerrettighedsbevægelse ACLU. Med andre ord af tortur. Dette er blot den seneste afsløring

af det systematiske amerikanske barbari.

Det amerikanske senat har efter de mange afsløringer vedtaget en lov mod brug af tortur. Ifølge Washington Post kæmper Det Hvide Hus med Dick Cheney i spidsen indædt for at undtage CIA fra bestemmelsen.

De verdenskendte billeder af mishandling og tortur i Abu Ghraib

tungen. Lægen kom, og med sin sko fjernede han Haj Alis hætte og hældte vand på tungen. *"Han kunne ikke se noget sår på tungen,"* fortæller Haj Ali, *"så han bad dem fortsætte. For det meste var lægerne med i torturen. De ville fortælle det, hvis fangerne så ud til at foregive eller overdrive smerte, og så ville de bede forhørene fortsætte."*

Tre gange var han i rummet, og fem gange fik han elektriske stød. De bandt hans hænder og hoved fast til et rør i loftet og stoppede noget tørt brød ind i hans mund. De tog billeder af ham og fortsatte med forhøret. Under forhøret spurgte de: *"Hvad ville du sige til mere tortur?"* Haj Ali svarede: *"Jo mere I torturerer os, jo større belønning får vi af Gud."*

Haj Ali var ikke den eneste, der blev mishandlet. *"Jeg så imamen fra en af de største moskeer i Falluja. Han er 75 år gammel. Det var ikke nok for dem at slæbe ham nøgen gennem fængslet. De skulle også klæde ham ud i dameundertøj."*

"En af fangerne fik ordre om at lave afføring med en sæk om sit hoved. Da han var færdig, tog de sækken af, så han kunne se sin far, og det skulle de også fotografere."

"Der hændte følgende med en imam fra en anden moske," fortæller Haj Ali. *"En af de kvindelige soldater tog sit tøj af foran ham og bad ham have sex med hende. Han nægtede selvfølgelig, og på grund af dette tog hun en penisattrap på for at voldtage ham."*

Modtandens rugekasser

Haj Ali fortæller, at disse fængselslejre faktisk er rene udklækningsanstalter til modstandsbevægelsen.

"Halvfems procent af de arresterede er uskyldige, men så snart de kommer

ud, er de klar til væbnet oprør mod besættelsesstyrkerne. Enhver, der bliver behandlet, som vi gjorde det, eller som ser sin bror eller søster blive behandlet sådan, er klar til kamp." Her understreger Haj Ali, hvor vigtigt det er at forstå, med hvilken alvor anholdelse og dårlig behandling af kvinder ses i de arabiske samfund.

Efter 49 dage i 'the quarry' hørte han fra sine forhørere, at hans arrestation var en fejl, og at han ville blive sendt tilbage til teltet. Næste dag kom en soldat og bragte ham tilbage til teltlejren. *"Så er du født igen,"* sagde han. Efter at være budt velkommen i teltene brugte Haj Ali to dage på at *"kikke op i himlen, idet jeg forsøgte at vænne mig til lyset efter at være kommet tilbage fra de mørke celler. Mens jeg var i cellerne, tabte jeg 84 pund"* fortæller Haj Ali. *"Det ved jeg, fordi de gav mig et armbånd med min vægt på, da jeg kom."* Så fik han sine ejendele tilbage, og han blev sat på en lastbil med en pose om hovedet, men denne gang uden håndjern. Så blev han skubbet af lastbilen. *"Da jeg fjernede posen fra mit hoved, kunne jeg se, at jeg var på hovedvejen. Så vidste jeg, at jeg var blevet løsladt."*

Ofrene

Sådan ender Haj Alis historie om Abu Ghraib. Efter hans løsladelse, og efter at skandalen om Abu Ghraib kom frem, fik han undervisning i menneskerettigheder af FN. Han ville gerne bruge sine erfaringer og danne en organisation, og han gik til den irakiske stat for at få hjælp. Her fik han at vide, at *"der findes ikke dårlig behandling i fængslerne"*.

En konference blev arrangeret, med støtte fra mange kendte, og *"The Association of the Victims of U.S. Prisons of Occupation"* var skabt. Målene er at

distribuere information om tortur og om, hvad der sker i fængslerne, hjælpe de løsladte og kontakte de indsattes familier.

Foreningen fokuserer ikke bare på amerikanere. *"Mange af de forskellige fængsler er drevet af private selskaber, af lejesoldater,"* fortæller Haj Ali. *"Der er mennesker fra hele verden. Det er ikke kun amerikanerne, der er de skyldige."*

"Det, der sker i Irak, er en meget naturlig reaktion på overgrebene," siger Haj Ali. *"Den såkaldte vold et meget naturligt svar."* Han fortsætter: *"I Saddams æra var der 13 fængsler. Nu er der 36 drevet af regeringen og 200 af regeringstropperne. De irakiske fængsler er de værste. Vi har dokumentation for afskårne fingernegle og oversavede hænder, alt sammen accepteret af den amerikanske regering."*

"Hvad der foregår i Irak, er en kriminel handling, også mod det europæiske og det amerikanske folk. De taber ansigt. Torturen bliver givet af folk af alle nationaliteter. Jeg anklager ikke nogen, der griber en udlænding og kidnapper ham," siger Haj Ali. *"Det er en reaktion på, hvad de har lidt."*

Hans organisation arbejder nu med fysisk og psykisk rehabilitering. Dette er ikke enden på Haj Alis historie. Han kommer til Italien 1.-2. oktober for at fortælle den til den europæiske anti-krigsbevægelse. Og han vil fortsætte med at fortælle om USA's tortur og overgreb til alle, der vil lytte.

Tak til dr. Hisham Bustani, som gjorde dette interview muligt.

Oversat fra engelsk af Ruth Sillemann for Stop Terrorkrigen Mellemoverskrifter KP.

Må han aldrig blive konge!

Det forældede danske kongehus fortsætter med at yngle nye emner til posten som monark i Danmark. Således fødte kronprinsesse Mary (hvis I ikke har opdaget det) i nat en søn, der efter Frede står til at blive konge.

Det danske militær mente at en royal fødsel skulle fejres, og 21 danske kanoner, der er for forældede til krigstjeneste i Irak, måtte nøjes med at skyde for et barn, og ikke på et barn, da der blev affyret en salve til ære for overklasseynglen i formiddags.

Hjemmeværnet der – ifølge Politiken – har trænet i båltænding siden september, ville også være med og lavede således 200 brandstiftelser landet over.

I vore videnskabelige dage kan man vel ikke tale om noget så useriøst som blåt blod, men må derimod påvise den

dna-sammensætning hos adelen, der gennem hundreder af år retfærdiggjorde en klasses misbrug af samfundet, dets produktion og dets mennesker...

Voldtægter, lystdrab, krigsstiftelse, selvforherligelse, undertrykkelse og udbytning skorter det ikke på i Fredes familie og deres hedengangne venner i adelen.

I DKU brækker vi os - kollektivt og offentligt - over situationen, hysteriet og selve eksistensen af et kongehus og vi opfordrer andre til at gøre det samme!

DKU

Danmarks Kommunistiske

Ungdomsforbund

15. oktober 2005

Cafédebat

**Iran, Syrien, Venezuela -
Hvor rammer USA-imperialismen
næste gang?**

Oplæg v. Troels Riis Larsen

Søndag d. 30. oktober kl. 13

i Oktober Bogcafe på Islands Brygge

Egilsgade 24 kld.

2300, Kbh. S

Alle er velkomne!

Arr. International Ungdomslejr 2006

International Ungdomslejr
mod fascisme og imperialism

Iraks præsident skal løslades

Retssagen mod Saddam Hussein er illegitim, fordi den er et produkt af den folkeretsstridige angrebskrig. Ifølge international lov skal enhver domstol være kompetent, uafhængig og upartisk. Ingen af disse krav opfylder særdomstolen i Bagdad. Den er ikke oprettet ved en gyldig lov, men af besættelsesmagten. Den er ikke uafhængig og upartisk, fordi dens dommere er udpeget af det Regerende Råd, som USA nedsatte i juli 2003.

At de amerikanske krigsforbrydere dømmer Iraks legitime præsident, har intet med retfærdighed for irakerne at gøre. Den kan først opnås i et frit Irak med national forsoning på dagsordenen. "Retssagen" bidrager ikke til det – tværtimod.

Skueprocessen bruges propaganda-mæssigt til at retfærdiggøre USA's blodige og ulovlige besættelse og som afpresning over for modstandsbevægelsen, som patrioten Saddam Hussein tilhører. Han og de øvrige politiske fanger i Irak skal løslades omgående, mens de vestlige olierøvere øjeblikkeligt og betingelsesløst skal forsvinde ud af Irak.

Carsten Kofoed

Komiteen for et Frit Irak

19. oktober 2005

Udtalelser

hvis karakter burde medføre hård strafudmåelse,
fremsiges og tilbagetrækkes
af regeringspartiernes medlemmer,
men ved at beklage det sagte
dækker man over hinandens og regeringens
slyngagtigheder,
- og dette kan kun tolkes som
borgernes rettigheder til at sige og mene
hvad der falder for
om regeringens og parlamentets medlemmer,
- uden straf -
hvis det tilbagetrækkes og fortrydes.
- Værs'go, - ordet er frit.

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

NB

Ví har et ansvar for Palæstinas børn

Hvor længe vil den danske befolkning acceptere, at den danske regering stiltiende ser til?

Så længe de ikke ved, hvad der foregår.

Carlo Hansen har på hjemmesiden Kaktusonline gennemgået og kommenteret den seneste rapport for 2004 fra den internationalt anerkendte organisation DCI/PS (Defense for Children International/Palestine Section). Jeg vil her kort referere nogen af hovedpunkterne.

Intet sted er sikkert

Snigskytter skyder børn på gaden eller sportspladsen, bulldozere rydder hjem og huse om natten, skolevejene blokeres og lukkes vilkårligt. I 2004 blev 4.848 børn hjemløse på grund af hjem ødelagt af israelske styrker, mange flere fik ejendele ødelagt. Der findes ikke tryghed for morgendagen nogen steder.

Dræbt hvorfor?

New York Times-journalisten Chris Hedges beretter ifølge Carlo Hansen om, hvordan han i den sydlige Gaza-stribe har overværet, hvordan israelske soldater provokerede en lille flok palæstinensiske drenge til at komme helt tæt på to israelske jeeps og kaste sten mod dem, hvorefter soldaterne skød dem med lydæmpede M-16 rifler. Chris Hedges har i andre krigszoner i verden set børn blive dræbt under grusomme omstændigheder, men *"jeg har aldrig før set soldater lokke børn i en fælde som mus og så myrde dem for sportens skyld"*.

Under en tredjedel af de sårede børn, DCI/PS har undersøgt, var ramt i benene, næsten halvdelen i den øverste del af kroppen, hovedet eller i ryggen. I 2004 blev 162 børn dræbt og 2.500 børn såret, men da registreringen var en håbløs opgave, er tallet for sårede langt i underkanten. Omtrent halvdelen af de dræbte ramtes fra kampfly eller kampvognskanon. Kun ganske få drab kan relateres til voldelige konfrontationer.

Børn fængsles og tortureres

Grænsen for behandling som voksen er nedsat til 16 år. Arresterede børn udsæt-

tes for overdrevne anklager, håndjern, bind for øjnene, ydmygelser, dødstrusler, seksuelle overgreb, hundeanreb, elektrochok, ingen søvn, intet toiletbesøg og transport til fangecentre uden for de besatte områder, dvs. ingen muligheder for besøg.

Urenlighed, manglende lys og luft, næringsfattig, kold mad, ingen uddannelse, uprovokeret vold fra vagterne og tåregas er en del af dagligdagen under fængselsopholdet.

Fængslingerne kan vare i årevis.

En sund sjæl i et sundt legeme, var der engang et slogan, der hed. I Palæstina lider op mod 75 % af børnene af A-vitaminmangel. Det påvirker immunsystemet. 90 % af befolkningen har skåret ned på mængden af fødevarer. 38 % af

befolkningen er truet af hungersnød, flere er på vej.

Vandmanglen i de palæstinensiske områder er stor. Bosætterne bruger seks gange så meget vand.

Spildevandet fra bosættelserne løber til gengæld nedad og truer grundvandet. Kloakledningerne er systematisk ødelagt af israelsk militær.

Og så er der fremtiden: den manglende uddannelse og ødelæggelsen af skoler.

Læs mere her: Rapporten på engelsk www.dci-pal.org. Carlo Hansen: www.kaktusonline.dk

I håb om, at læseren medvirker til at sprede oplysningerne. *GBe*

www.iul2006.dk

STØTTEKONCERT MED DAVID ROVICS Fredag den 18 november kl. 20

Den amerikanske musiker, sangskriver og aktivist, David Rovics, turnerer igen Danmark med en lang række nye sange om Palæstina, Irak, krigen og USA på godt og ondt.

Der er satiriske sange, der spidder et emne med et lumsk grin - vrede sange, der kalder gejsten frem - sange så sørgelige, at det gør ondt og man fyldes med eftertænkning. David Rovics mestrer dem alle med et engagement og et talent, der giver nyt liv til den politiske musikscene.

SAMTIDIG ÅBNES FOTOUDSTILLING OM PALÆSTINA:

TO EXIST IS TO RESIST

Entré 50,-kr.

**Oktober Bogcafé & Galleri,
Egilsgade 24, kld. 2300 S**

Dansk fagbevægelse i kviksand

Der er igen blusset en debat op om dansk fagbevægelses overlevelseshed. Som så mange gange tidligere menes der i denne debat den etablerede danske fagbevægelse tegnet af den absolutte top med LO-spidserne i teten. Forbundsledelserne spiller de skarpe riddere, mens lederne af fagforeningerne i det store og hele kan betegnes som tro væbnere. Alle kan i forskellige grader betegnes som 'arbejderaristokrater'.

Senest er det formanden for Forbundet af Offentligt Ansatte (FOA), Dennis Kristensen, der har blæst i dommedagstrompeten:

- Hvis ikke vi får vendt skuden, tror jeg ikke dansk fagbevægelse har mange år tilbage, lyder profetien, idet LO-forbundene på 11 år har mistet 140.500 medlemmer. Alene KAD og SiD – i dag fusioneret til 3F – mistede i 2004 tilsammen 12.802 medlemmer.

Dennis Kristensen henviser til den medlemskrise, der har været gældende i dansk fagbevægelse i flere år og ser ud til at tage til i styrke. Han mener, at LO's fornyelsesproces er gået i stå:

- Vi har relativt få år til at forny os, hvis de unge overhovedet skal kigge til vores side. Jeg kunne godt være venner med flere, men den tidshorizont, vi har til rådighed, hvis vi vil bevare en afgørende indflydelse, giver ikke plads til at tage det stille og roligt.

Debatkulturen er usund og "sammenlignelig med Kreml", og selvom LO officielt har kappet båndene til Socialdemokraterne, fungerer LO stadig som etpartisystem, citeres han for at mene.

Nu er Dennis Kristensen enestående i den forstand, at han som formand for så stort et forbund *ikke* er medlem af Socialdemokraterne! Han er tidligere medlem af DKP. Den blå bog fremtvinger en vis sympati, og hans intentioner om fornyelse kan på den baggrund tillægges mulige reelle hensigter til gavn for arbejderne.

Dansk fagbevægelse har ikke brug for fornyelse. Der er brug for mere skarp lud – vi kunne kalde det for en renselsesproces. Toppen har via klassesamarbejde bragt sig ud i kviksandet, hvor de vil retfærdigvis vil gå til grunde. Tempoet afhænger af arbejderens opgør med aristokraternes illusioner.

Faglig kommentar

Siden daværende LO-formand Thomas Nielsen for omkring 30 år siden erklærede, at dansk fagbevægelse har sejret ad helvede til, har dansk fagbevægelse forsøgt at forny sig. Det er sket under fanfarer om brud med det socialdemokratiske parti eller med henvisning til, at klassekampens tid var forbi, hvorfor bevægelsen skulle omdannes til en serviceorganisation.

Det har aldrig skortet på forslag til fornyelse. De har alle bygget på, at klassekampen var fortid, at den danske arbejder var befriet for sine lænker og trådt ind i en ny æra af demokrati, der gav ham/hende retten til at vinde lige dele af samfundets overflod, der tidligere var tilegnet et mindretal i samfundet kaldt kapitalister.

Alle arbejderaristokrater er enige om, at medlemskrisen er et regulært problem, der i værste fald – for dem – kan betyde, at de saver den gren over, de selv sidder på. De ernærer sig jo i største udstrækning af medlemmernes kontingenter. Derfor er det af største vigtighed, at de overbeviser medlemmerne om, at deres ledere er på rette

vej: "Bevægelsen er under fornyelse."

For år tilbage "brød" de med det socialdemokratiske parti. Siden har bevægelsen været på vej til uafhængighed og selvstændighed. "Brudet" var dog kosmetisk. Det dækkede over nogle ligegyldige vedtægtsændringer, mens de ideologiske bånd fik lov at bestå, og medlemmerne betaler stadig til den reformistiske partikasse.

I den kommende weekend beslutter HK, hvorvidt fornyelsen også skal bestå i, at arbejdsløse skal fratages deres demokratiske stemmeret ved overenskomstfornyelser.

Dennis Kristensens fornyelse er imidlertid ikke vejen frem. Han har i sin formandstid præsteret at legalisere kristelige arbejdsgiverorganisationer, idet han har holdt hånden over lokale FOA-afdelinger, der har tegnet overenskomst med kristelige arbejdsgivere. Det var FOA-formanden, der brød borgfreden, når det gjaldt om at holde de tværfaglige a-kasser (VK-regeringens hjertebarn) ude fra LO-forbundene. FOA har desuden i det sidste årti udmærket sig ved at være spydspidsen, når det gjaldt om at gennemtrumfe "fedterøvstillaget" i de offentlige overenskomster.

Dennis Kristensen tilhører med andre ord den fløj af den tidligere revisionistiske bevægelse, som nu i deres fornyelsesiver overhaler selv den reformistiske socialdemokratiske linje højre om. Det sker i et sådan tempo, at han ved flere lejligheder har "truet" med at melde FOA ud af LO og ind i FTF.

Dansk fagbevægelse har ikke brug for "fornyelse". Der er brug for mere skarp lud – vi kunne kalde det for en renselsesproces. Toppen har via klassesamarbejde bragt sig ud i kviksandet, hvor de vil retfærdigvis vil gå til grunde. Tempoet afhænger af arbejderens opgør med aristokraternes illusioner.